

A Biblia rávilágít a terrorizmus okaira

Alexander Seibel

EVANGÉLIUMI KIADÓ

Tartalomjegyzék

Előszó.....	3
1. A fűgefa üdvtörténeti és próféciai jelentése	4
2. Az idők jelei	10
3. A sötétség programja.....	19
a) A zene témájáról.....	21
b) Kábítószer	30
c) Ami az erkölcs területén történik	32
4. A humanizmus hatása a pedagógiára és a pszichológiára.....	37
5. Nőé napjaiban.....	39
6. Kormányozhatatlanná válik a világ?	40
7. Van-e kiút?	43
8. A mennyei és a földi Messiás.....	46
*	
Függelék: F. K.: 2001. szeptember 11.	54

A könyv eredeti címe:

Die Bibel beleuchtet die Hintergründe des Terrorismus

© 2001 by Bibelbund-Verlag: Hammerbrücke

Magyar kiadás:

© 2004 by Evangéliumi Kiadó és Iratmisszió

ISBN 963 9434 83 3

A magyarországi jogok tulajdonosa és a kiadásért felel az
Evangéliumi Kiadó és Iratmisszió
1066 Budapest, Ó utca 16.
Felelős szerkesztő: Vohmann Péter

El szó

Ezt az írást először 1980-ban fogalmazták meg. Az évek során elsősorban a zenei élet éppoly drámaian, mint amilyen viharsebességgel megváltozott. Aki évekkel ezelőtt még bálványnak számított, azt a fiatalabb generáció hamarosan elfelejtette, és egészen új sztárok tűntek fel a művészek között. Ezt különösen a zenei életben figyelhetjük meg. Bizonyos vonatkozásban „tavalyi hó”-ról beszélhetünk. Még Kübler-Ross¹ hírneve is elhalványodott valamelyest.

A váltókat átállították, és ezeket a változásokat manapság egyre nyilvánvalóbban elfogadják. Míg korábban igyekeztek eltitkolni a drogokat, úgy ma egyre jobban hangoztatják a drogokhoz, különösen a hasishoz való jogot, sőt, követelik, hogy ezt írásban is fektessék le. Amit korábban leplezni kellett, az egyre gátlástalanabban tör a felszínre. Ami miatt az emberek régebben szégyenkeztek, pl. leplezetlenül gyakorolni a homoszexualitást és a pedofiliát, az egyre kevésbé számít már tabunak. Olyan felvonulások mutatnak be, ahol büszkén mutogatják a „homokosok”-at. Pedig a „Spiegel” az 1993. január 13-i számában vezércikkben számolt be „A szégyentelen társaság”-ról, és leplezetlenül beszélt egy „disznóólban hentergő népről. A sátánizmus, amit régebben hóbortnak tekintettek, vagy olyasminek, amit nem kell komolyan venni, virágzik, és szintén egyre nyíltabban hirdetik, illetve népszerűsítik. Különösen agresszívek ezek a csoportok az interneten.”

Ennek a váltóállításnak az eredményét tekintve ennyiben ez az előbbi, időközben fokozatosan elavuló leltározás különös és növekvő fontossággal

---

¹ Élet az élet után c. (okkultista) magyarul is megjelent könyv szerzője.

bír. Gondoljunk csak a 68-as nemzedékre! Akkoriban még polgárpukkasztásnak szánták, ma már viszont egyáltalán nem titkolják, hogyan értek véget több-kevesebb sikerrel az intézményeken átvonuló „hosszú-menetelések”. A leghíresebb példája ennek Bill és Hillary Clinton. Hogy milyen erkölcsi következményei lesznek, illetve vannak máris ennek a „hosszú-menetelés”-nek, az egyre világosabban kirajzolódik. Arafat, aki a 70-es években még terrorista-vezető volt, időközben Nobel-díjat kapott, és ünnepelt államférfivá vált. Így nézve ezek a fejtegetések (sajnos) mit sem vesztek rendkívüli aktualitásukból.

2000. április

1. A fügefafa üdvtörténeti és próféciai jelentése

Ez a téma napjainkban különösen időszerű, és egy olyan esemény segítségével szeretném bevezetni, amely első pillantásra kissé különösnek tűnhet. Ez pedig a Máté 21-ben található, ahol arról olvashatunk, hogy az Úr Jézus bevonult Jeruzsálembe, s a nép a Messiásnak kijáró „Hozsánna a Dávid Fiának!” kiáltásokkal fogadta. Azután ez következik: „Amikor korán reggel a város felé ment, megéhezett. Meglátott egy fügefát az út mellett, odament, de semmit sem talált rajta, csak levelet. Ekkor így szólott hozzá: 'Ne teremjen rajtad gyümölcs soha többé!' És hirtelen elszáradt a fügefafa. Amikor látták ezt a tanítványok, elcsodálkoztak, és azt kérdezték: 'Hogyan száradt el ez a fügefafa ilyen hirtelen?'"

Márk evangéliumában, a történet párhuzamos leírásában arról olvashatunk, hogy még nem érkezett el a fügeérés ideje. Ekkor az Úr megátkozta a fát.

Mit jelentsen ez? Ugyanebben a fejezetben (Mt 21) a gonosz szőlőművesekről szóló példázatban említést tesz az író még a szőlőtökéről is. A 43. versben ezt olvassuk: „Ezért mondom nektek, hogy elvételik tőletek az Isten országa, és olyan népnek adatik, amely megtermi annak gyümölcsét.” A fügefa elátkozását látványos csodának is nevezhetnénk, hiszen az Úr Jézus teljhatalmát mutatja be az ítékezésben.

Mit is jelentenek ezek a történetek? Mind a fügefa, mind a szőlőtőke mély jelentéssel bírnak. Az 1Királyok 5,4-5-ben ez áll Salamonról, aki előképe a Messiásnak, a Békesség Fejedelmének: „Mivel ő uralkodott mindenütt az Eufráteszen innen Tifszah-tól Gázáig, minden királyon az Eufráteszen innen, ezért mindenfelől békesség volt körülötte, Júda és Izráel biztonságban lakott, mindenki a maga szőlője és fügefája alatt, Dántól Beér-Sebáig, Salamon egész életében.”

A szőlőtőke és a fügefa a Messiás békebirodalmának két klasszikus jelképe. Hasonlóan ír Mikeás próféta az Úr Jézusról könyvének 4. fejezetében, a 3-4. versben: „Ítéletet tart a sok nép fölött, és megfenyíti a távoli, erős nemzeteket. Kardjaikból kapákat kovácsolnak, lándzsáikból metszőkéseket. Nép a népre kardot nem emel, hadakozást többé nem tanul, mindenki a saját szőlőjében vagy fügefája alatt ülhet, senki sem rettentí őket. Maga a Seregek Ura mondta ezt!” Itt egészen világosan láthatjuk, hogy a szőlő és a fügefa kapcsolatban áll a békével, a biztonsággal és a félelem nélküli élettel.

Ebből a perspektívából szemlélve a fügefa megátkozása prófétikus jelentést kap. Említettük, hogy az Úr Jézus bevonult Jeruzsálembe, a nép pedig Messiásnak kijáró üdvözlésben részesítette. Első pillantásra azt gondolhatnánk, Izráel elismerte a királyát, és elfogadta Messiását. Elvégre a „Dávid Fia” megnevezés messiási cím. Tehát arra a meg-

győződésre juthatnánk, hogy kezdetét veszi az Ezer-éves Békebirodalom ideje, és a szőlőtöke és a fügefafa virágozni kezd. Ám az Úr Jézus megátkozta a fügefát, a szőlővel kapcsolatban pedig kijelentette, hogy Isten országa elvételük a zsidóktól, és olyan népnek adatik, amely meghozza a gyümölcsét.

Isten a színfalak mögé is lát. A Bibliában ez áll: „Az ember azt nézi, ami a szeme előtt van, de az ÚR azt nézi, ami a szívben van” (1Sám 16,7). Kifelé látható **vallásosság** létezett, és **sok dicsőítő ének** hangzott el.

Ez a fügefafa azonban zöld leveleivel a termékenység látszatát keltette, és így azoknak a farizeusoknak az álszenteskedésére emlékeztet, akik „kivülről szépek látszanak”, de belül tele vannak halottak csontjaival és mindenféle tisztátalansággal (Mt 23,27). Ugyanaz a nép, amely lelkesen kiáltozta: „Hozsanna a Dávid Fiának”, néhány nappal később ezt harsogta: „Ezt öld meg! Barabbást pedig bocsásd el nekünk!” Az Úr Jézus itt már jelképesen előre vetítette Izráel közvetlen jövőjét. A Máté 23,37-39-ben panaszosan ezt mondja: „Jeruzsálem, Jeruzsálem, aki megölsz a prófétákat, és megkövedez azokat, akik hozzád küldettek, hányszor akartam összegyűjteni gyermekeidet, ahogyan a tyúk szárnya alá gyűjti a csibéit, de ti nem akartátok! Íme elhagyottá lesz a ti házatok. Mert mondom nektek: nem láttok engem mostantól fogva mindaddig, amíg azt nem mondjátok: Áldott, aki az Úr nevében jön!”

Ház alatt a templomot értette, Izráel legnagyobb szentélyét. Más szavakkal: Az a nemzedék, amely Jézust megfeszítette, még meg fogja élni Jeruzsálem városának pusztulását. A történelem ezt meg is erősítette. Krisztus után 66-ban kezdetét vette a zsidók lázadása a rómaiak ellen. Kezdetben ez a felkelés sikeresnek tűnt, ám azután a római hadvezér, Titusz irányítása alatt áthatolhatatlan fal jött létre a város

körül. A zsidók ennek ellenére példátlan fanatizmus-sal folytatták a harcot. Számukra a templom jelentett mindent, és készek voltak az életüket is feláldozni, annak megvédelmezéséért. Úgy gondolták, lehetetlen, hogy Isten megengedje szentélyének lerombolását. Hiszen mindig is ebben a templomban mutatták be az áldozatokat. Ők azonban nem ismerték fel, hogy az igazi áldozat, Jézus Krisztus már eljött. A városban szörnyűséges jelenetek játszódtak le. Josephus Flavius, Jeruzsálem lerombolásának zsidó szemtanúja ezt írta „A zsidó háború” című könyvében: „Mert városunknak az adatott, hogy bár egykor a Római Birodalom területén található városok között a leggazdagabb volt, mégis a legnagyobb szerencsétlenség sújtotta: Igen, nekem úgy tűnik, hogy soha nem történt vele nagyobb baj annál, mint amit a zsidók maguk hoztak rá.” Az ostrom tetőfokán szörnyű éhínség támadt. A várost betöltötte a hullák rothadó szaga, a holttestek eltemetésére már nem maradt szabad hely.

Itt a történelem szívszorító leckét ad nekünk. Az Úr Jézus, az élet fejedelme, néhány évtizeddel korábban ebben a városban tartózkodott. Csakhogy az emberek tudni sem akartak róla. Megölték Őt, minden életnek forrását. Aki elutasítja az Úr Jézust, az a halál mellett dönt. Egy nemzedékkel később Josephus Flavius a következőket írja: „Mély csönd telepedett a városra, és a halál éjszakája ült mindenben.”

Amilyen mértékben a világ elutasítja Jézus Krisztust, olyan mértékben aratja a halált. Az egész világra kiterjedő istenítélet előrevetítéseként sok legalább annyira nyugtalanító, mint tragikus esemény játszódik le. Kambodzsa például ráborult a halál éjszakája. És világszerte a rombolás kényszere úzi az embereket. Az Úr Jézus azt mondja: „Mert eljön az éjszaka, amikor senki sem munkálkodhat” (Jn 9,4).

Maga Titusz meg akarta kímélni a templomot, amely messze Júdea határain túl is híres volt szépsé-

géről és dicsőségéről. Ám egy katona bedobott egy fáklyát az egyik ablakon a templomba. A lángok sebesen továbbterjedtek. Megpróbálták eloltani a tüzet, de már nem lehetett megfékezni. A hatalmas hő megolvasztotta az aranyat, amely átfolyt a kövek között. A katonák az arany utáni kutatásban szó szerint egyetlen követ sem hagytak érintetlenül, ahogyan azt az Úr Jézus előre megmondta.

Kr. u. 132-ben a zsidók még egyszer fellázadtak Simon Bar-Kochba vezetésével, akit Messiásuknak tartottak. Kezdetben hallatlan katonai sikereket értek el, ám aztán Hadriánusz csapatai módszeresen levertek a lázadást, és Jeruzsálemet Kr.u. 135-ben elpusztították. A várost nagyrészt porig rombolták, sőt hintettek rá, és a zsidóknak halálbüntetés kilátásba helyezésével megtiltották, hogy ott telepedjenek le. Azután a várost átkeresztelték „Aelia Capitolináná”-nak, a szentély hegyén pedig Jupiternek emeltek templomot.

A fügefafa gyökeréig kiszáradt, ám csak a tanítványok ismerték fel, hogy a fügefafa csak szellemi értelemben fonnyadt el és ment tönkre. Szó szerint beteljesedett, amit az Úr mondott: „Kardélre hányják, és fogságba viszik őket mindenféle pogány nép közé; és pogányok tapossák Jeruzsálemet, amíg be nem telik a pogányok ideje” (Lk 21,24). Béke, beteljesedés, öröm és biztonság, a virágzó szőlőtőke és fügefafa jelképei helyett üldözés, nyomorúság, háború és megfélemlítés várt a zsidókra, ahogy ezt a próféta előre megmondták.

Hogy miért is tértem ki ilyen részletesen a fügefafa elátkozására? Az utolsó idő átfogó értelemben tulajdonképpen Jézus első eljövételével kezdődik (pl. Zsid 1,1-2). Csakhogy a fügefával történt esetnek mély, szimbolikus jelentése van. Ugyanis három fejezettel később, nevezetesen a 23. fejezetben az Úr Jézus visszajövetelével kapcsolatosan ismét szó esik

róla. Ott ez áll a 32. versben: „Okuljatok a fügefa példáján: amikor már zsendül az ága, és levelet hajt, tudjátok, hogy közel van a nyár.”

Izráel katonailag és politikailag, és mint nép is egyaránt tönkrement. Brutálisan megsemmisítették. A zsidókat szétszórták a népek közé, és emberileg nézve, nem maradt csöppnyi reményük sem. Ez a példázat azonban azt mondja nekünk, hogy Izráel mint állam ismét fel fog támadni, amikor eljön az utolsó idő. Mindez a szemünk láttára fog bekövetkezni. Az Úr Jézus nem azt mondja: „Amikor meglátjátok, hogy a fügefa gyümölcsöt hoz...” Izráel mint nép még mindig egyértelműen elutasítja Jézus Krisztust mint Messiást. Csakhogy a szemünk láttára fog Izráel katonailag, politikailag és gazdaságilag újra feltámadni. A fügefa, amely átok alatt volt, ismét zöldellni kezd majd.

Már hallhattuk az Úr Jézusnak ezt a kijelentését: „...és pogányok tapossák Jeruzsálemet, amíg be nem telik a pogányok ideje.” Isten tehát beiktatott egy „amíg”-ot a Jeruzsálemmel és a népekkel való bánásmódjába. „Mert mondom nektek: nem láttok engem mostantól fogva mindaddig, amíg azt nem mondjátok: Áldott, aki az Úr nevében jön!” (Mt 23,39). Egy másik helyen ezt olvashatjuk: „...a megkeményedés Izráelnek csak egy részét érte, amíg a pogányok teljes számban be nem jutnak” (Zsid 11,25). Ma abban az időben élünk, amely ezeknek a próféciáknak a végső szakaszát előzi meg. Különösen az Úr Jézusnak ez a kijelentése: „...és pogányok tapossák Jeruzsálemet, amíg be nem telik a pogányok ideje”, nyert hallatlanul nagy jelentőséget 1967. június 7-én a zsidók által vívott (immár legendássá vált) hatnapos háborúban. Ebből is fel kellene ismernünk, mennyire és miért romlik világszerte egyre jobban a népek helyzete.

2. Az idők jelei

Az Úr Jézus az Ő visszajövele kapcsán olyan szülési kínokról beszél (Mt 24,8), amelyek az új világ születésének óráját előzik meg. Pál ebben az összefüggésben szintén egy várandós asszony példáját hozza fel a tesszalonikaiakhoz írt 1. levelében (5,3). Mindannyian tudjuk, hogy a szülési fájdalmak annál gyakrabban, hevesebben és szabályosabban jönnek, minél közelebb van a születés órája.

Elsősorban a következő dolog említésre méltó: Mind a három evangéliumban (Mt 24; Mk 13; Lk 21), valahányszor az Ige az Úr Jézus a visszajöveteléről beszél, a témát ezzel a megállapítással vezeti be: „Vigyázzatok, nehogy valaki elcsábítson benneteket!” A csábítás ezeknek az utolsó napoknak a vezérszava, és valóban a csábítás korát éljük, mind világi, mind egyházi területen. Továbbá ezt mondja az Úr Jézus: Mert fel fog lázadni egyik nép a másik ellen, éhínségek és földrengések lesznek mindenütt. Mindez azonban a vajúdás kínjainak kezdetét jelenti (Mt 24,7-8).

És mindez nagyon is a mi szemeink előtt zajlik: a háborúk, csatakiáltások, forradalmak és földrengések hihetetlen méreteket öltöttek. Amerika a 2. világháborúban „minden háború befejezése” érdekében avatkozott be, legalábbis ezt hangoztatták. Mégis 1945 és 1978 között 133 katonai konfliktusra került sor, kerekén 25 millió halálos áldozatot követelve. Azóta újabb összetűzések történtek, és számuk folyamatosan emelkedik, ahogy a szülési fájdalmak is erősödnek. Különösen tanulságos ebben az összefüggésben a földrengések számának megnövekedése. A következő adatok Stan Deyo: „The Cosmic Corispiracy” című könyvéből származnak: 1897-től 1946-ig 3 olyan földrengést észleltek, amelynek erőssége meghaladta a Richter-skála sze-

rinti 6-os fokozatot. 1946-tól 1956-ig 7 ilyen erősségű földrengés történt. 1956-tól 1966-ig már 17 ilyen erősségű földrengést számoltak, míg egyedül 1966-ban ez a szám szintén 17 volt, 1968-ban 19, 1969-ben 21, 1970-ben 24, 1971-ben pedig 34 földrengés haladta meg a Richter-skála szerinti 6-os erősséget. 1967-től 1976-ig egy másik statisztika szerint összesen 180 esetben mértek 7-es fokozatúnál erősebb földrengést. 1999-ben többször is az „évszázad földrengései”-ről beszéltek, mert a földrengések olyan heves erősségűek voltak. Ebből is láthatjuk, mennyire felgyorsultak egyes események a maguk intenzitásában.

Ebből a szemszögből nézve igen érdekes dolog tudomásul venni, hány esemény csoportosult az 1967-es év köré, amikor is Jeruzsálemet visszahódították. „...és pogányok tapossák Jeruzsálemet, amíg be nem telik a pogányok ideje.” 1967. június 2-án a német terrorizmus születésének hivatalos időpontja. Akkor lőtte le egy rendőr Benno Ohnesorg diákot a perzsa sah elleni tüntetés alkalmával. 1968-ban megalakult Olaszországban a 'Vörös Brigádok' terrorszervezet, amely Aldo Moro miniszterelnök elrablásával kis híján térdre kényszerítette az olasz államot. 1968-ban kezdődött az észak-ír polgárháború. 1966-ban Havannában összeült Moszkva kezdeményezésére a „trikontinentális konferencia” a terrorizmus nemzetközivé válásának alkalmából².

1966-ban Kaliforniában megalakult az első sátánista egyház. Főpapja, Anton La Vey ezt mondta: A sátánimádás korszaka 1966-ban kezdődött, amikor az ember holtta nyilvánította Istent, létrejött a szexuális szabadság egyesülete, és a hippik kifejlesztettek egy szabad szubkultúrát.” Első

---

² *A Terror évtizede*, állásfoglalás egy német napilapban Claire Sterling egyik könyvéhez, 1981. május 9-10.

egyháza (az első sátánista egyház) a leggyorsabban növekedő egyházak közé tartozik Kaliforniában. Már 1969-ben, három évvel a megalapítása után 6000 tagot számlált.”³

Tudomásom szerint 1967-ben a kanadai televízió közvetített első alkalommal egy egész Amerikában látható spiritiszta ülést. Arthur Ford szolgált médiumként, aki az Egyesült Államok legnagyobb spiritisztájának számított. Ezen a televízióban sugárzott ülésen Pike püspök a médium segítségével állítólag beszélgetett elhunyt fiával, aki az Egyházak Világtanácsa egyik tagjának ráhatására kábítószerfüggővé vált, és öngyilkosságot követett el. Pike püspök maga is szörnyű véget ért a Júdeai sivatagban.

Ebben az időben ugyanakkor megfigyelhetjük az okkultizmus félelmetes előrenyomulását is. Álljon itt egy újabb idézet az „Egészség mindenáron” című könyvből: „Jelenleg a babonaság új, szinte közepkorinak ható virágkorát éli”, írja egy német hírmagazin. „Az emberek a fejlett nyugati államokban – az értelmiségiek is – olyan lendülettel fordultak el az egykor feszült tudományos várakozástól, amely egy évtizeddel ezelőtt aligha lett volna elképzelhető: a tudományok korszakában csalódott emberek újra felfedezték Hermann Hess miszticizmusát, vagy akár a zen-buddhizmust, esetleg a transzcendentális meditációt’... Amerikában okkult játékokat ajánlanak ideális játékszerként a gyermekeknek, így pl. kedvelt társasjátékokká váltak az ouija-tábla vagy a ’Clairvoyant’ játékok (jóslások), a ’horoszkópok’, a ’kabbalák’ vagy a ’voodoo’-k, az asztaltáncoltatás, a hipnózis vagy a kapcsolatfelvétel halottakkal egy médium segítségével.”

Roman Polanszki 1968-ban forgatta a „Rose-

---

³ Dr. Samuel Pfeifer: Gesundheit um jeden Preis (*Egészség mindenáron*)

mary gyermeke” című filmjét. 1966-ban megalakult a nemzetközi Hare-Krisna-Tudat Társaság, amelynek azóta több millió híve van.

Minden idők **legsikeresebb folytatásos történetét**, az „Enterprise űrhajó kalandjai”-t 1966. szeptember 8-án kezdték vetíteni a TV-ben. Ez a film minden más eseménynél jobban hozzájárult az amerikaiak gondolkodásmódjának olyan irányú átfőrléséhez, hogy a földönkívüliekkel (szellemlényekkel) való találkozást pozitívnak és kívánatosnak tekintsék. Csak évekkel a szerző, Gene Roddenberry halála után vált ismertté, hogy ezen sorozat témájához egy Angliában élő spiritisztától kapta az „inspirációkat”. Ez csupán egy a számtalan példa közül, amelyek napjainkban az 1Timóteus 4,1-re (ördögi tanításokra) emlékeztetnek bennünket.

1967. április 29-én New Yorkban megtartják az amerikai-kanadai származású zeneszerző, Galt McDermont pop-rock musicaljének, a „Hair”-nek az ősbemutatóját⁴, amely a Vízöntő korára vonatkozó asztrológiai jóslataival iránymutatóvá lesz a New-Age mozgalom (Új-Kor) számára. 1968-ban Carlos Castaneda Mexikó indián őslakosainak tudattágító módszereiből írta a doktori disszertációját. Művei a hippy-nemzedék kultuszkönyveivé váltak.

1968-ban zajlottak le a nagy diáktüntetések is, azt követően pedig még a szexuális nevelés is bevo-
nult a német iskolákba neomarxista programként. „Hogyan lehetne elválasztani a szexet a politikától? Hiszen a kettő egy és ugyanaz: A keresztyénség szemében a meztelen emberi test erkölcsstelen, az amerikai törvények szerint egyenesen törvénytelen... A forradalom hadat üzen a szülők diktatórikus uralmának a gyerekeik fölött, továbbá a keresztyén erkölcsnek, a kapitalizmusnak és a szuperférfiasság-

---

⁴ A Wetzlarer Neue Zeitung 1992. 04. 29-i száma szerint

hóbortjának.”⁵ Az ajánlás szerint a könyvet célszerű volt kábítószer okozta bódulatban elolvasni. Ettől kezdve beszélnek a 68-as nemzedékről.

Ennek a modern szexuál-pedagógiának a célja a szeméremérzés, és vele együtt az ember személyiségének tudatos lerombolása. Egy Simonof Runge nevű orosz férfi volt az, aki értelemszerűen megállapította: „Az életképesen feltörekvő nemzedékek mindig puritánok, a haldoklók mindig liberálisok egészen a szemérmertlenségig menően.” Mi egy haldokló nemzedék vagyunk, időnk lejárt, közel a vég.

1969. június 28-a a homoszexualitás melletti lobbizás kezdetének tekinthető. A „Christopher utcai nap” világszerte a homoszexuálisok megkülönböztetés elleni lázadásának napja lett. Évente megünneplik egy június végi vagy július eleji szombaton. „Az okot erre egy 27 évvel korábban az Egyesült Államokban történt esemény szolgáltatta: 1969. június 28-án a New York-i rendőrség Greenwich Village-ben, a művésznegyedben, megostromolta a Christopher utcában működő 'Stonewall Inn' nevű 'meleg' kocsmát. A homokosok kövekkal megdobálták a rendőröket, és kigúnyolták őket. Három napig tartó tiltakozások után New York város polgármestere elrendelte az efféle rendőri akciók tilalmát. A 70-es években ugrásszerűen megnőtt a homoszexuálisokat összefogó egyesületek száma. Végül azután ők nevezték ki a 'Christopher utcai nap'-ot ünnepnapjukká.”⁶ 1969 egyben a Berlinben megindult feminista mozgalom kezdete is.

Ennek a lobbizásnak a hatása időközben olyan erőssé vált, hogy gyakorlatilag a társadalom minden

---

⁵ Idézet abból a könyvből, amely rámutat a marxista erők által okozott összeomlás programjára: Jerry Rubin: „*Do it! Scenarios für die Revolution*”, Tricont kiadó, München, 1977., 111. oldal.

⁶ WNZ 1996. július 1.

területén előretört, és Németországban már a homoszexuálisok egyenlő elbírálásban részesülnek a heteroszexuálisokkal. Aki elutasítja a szexualitásnak ezt a formáját, azt szüklátóköri és intoleránsnak bélyegzik. A bűvös szó, amellyel minden bírálatot csírájában elfojtanak, a diszkrimináció. Ez az úgynevezett antidiszkriminációs törvény tulajdonképpen a lelkiismereti szabadság végének kezdetét jelenti. Éppen a növekvő társadalmi elfogadáson és ennek a perverziónak a szisztematikus támogatásán láthatjuk, mennyire kiszolgáltatta ezt a nemzedéket Isten a bűnnek (Róm 1).

1966-ban kezdődik Kaliforniában, a nyugati világ legokkultabb központjainak egyikében a szexhullám, illetve a szabad szexért indított mozgalom. Létrejön a hippihullám, illetve ehhez kapcsolódóan a kábítószerhullám. Valamivel később megnyílt az út a pornográfia és a magzatelhajtás előtt is. Mindezek mindig egy kultúra haldoklásának a jelei.

1968-ban dr. Nathanson megalapította New Yorkban a NARAL-t (National Association for Repeal of Abortion) az abortusz legalizálására. 1973-ban azután az Egyesült Államok Legfelsőbb Bírósága eleget tett ennek a kérelemnek, és kimondta, hogy a magzatelhajtás nem büntethető. Időközben dr. Nathanson, a világ legnagyobb abortusz-klinikájának egykori vezetője, a meg nem született emberi lények ellen elkövetett gyilkosságok legelszántabb ellenzőjévé vált.

A Biblia szemszögéből nézve azt kell mondanunk, hogy egy nép számára az a leggyorsabb útja annak, hogy Isten ítélőszéke elé kerüljenek, amikor ártatlanok vérént ontják. „Feláldozták fiaikat és leányaikat a szellemeknek. Ártatlan vért ontottak, fiaik és leányaik vérént, akiket a kánaáni bálványoknak áldoztak, vérontással gyalázták meg az országot... Ezért haragra gerjedt népe ellen az ÚR, és megutálta örökségét” (Zsolt 106,37-40).

1966-ban kezdetét veszi Kínában a „Nagy proletár kulturális forradalom”. Kínai emberek millióira soha nem látott méretű megfélemlítés és üldözés ideje köszönt be. Tudósok ezt a világ fennállása óta tapasztalt legszörnyűbb apokaliptikus eseménynek nevezik. Jézus szavaira emlékeztetnek bennünket, mégis ez még csak halvány előképe annak, ami meg fog történni: „Mert olyan nagy nyomorúság lesz akkor, amilyen nem volt a világ kezdete óta mostanáig, és nem is lesz soha” (Mt 24,21).

Albánia 1967-ben a világ első ateista államának kiáltja ki magát. Azóta maradéktalanul csődbe jutott istentelenségében ez az ország.

Tolkien fantázia-könyvei óriási sikert arattak az Egyesült Államokban, a lázadások és hippimozgalmak hazájában. Ebben az összefüggésben még egy világi lap is így írt: „1968 bűvös esztendejében (vastag betűkkel szedve), amikor a haj hosszabb, az erkölcsök lazábbak lettek, amikor világszerte tiltakoznak a diákok a háború, a kapitalizmus és a fogyasztói terror ellen, és a hippik 'kenyér és játékok' helyett virágot és szerelmet követelnek, a 'Gyűrűk ura' már több mint három millió példányban fogyott el... A kábító- és tudattágító szerek a 60-as évek végén újra népszerűvé teszik a fantáziavilág festőit is. Bosch- és Dali-poszterek árasztják el a szubkulturális helyszíneket.”⁷

A világ is megállapította, milyen különös fejlődés kezdődött a 60-as évek végén, sőt, bűvös évnék nevezi az 1968-as esztendőt. Valójában pedig a: „És pogányok tapossák Jeruzsálemet, amíg be nem telik a pogányok ideje” (Lk 21,24) valósult meg.

A keresztyén táborra is hatást gyakorolt ez a gátszakadás. A 2Tesszalonika 2,4-ben előre meg van írva, hogy az idők végén az ember megpróbálja

---

⁷ *Der Stern*, 1983. augusztus 18. 34. szám, 42. oldal

elfoglalni Isten helyét, önmagát ültetve a trónszékre. Az események várható alakulásának megfelelően Isten helyett szintén egyre inkább az ember lesz a lelkipásztorkodás és igehirdetés témája, a maga igényeivel. Következésképpen egyre többen beszélnek a kibontakozásról, az önmegvalósításról és az önimádatról, még sokszor egyes evangéliumi körökben is.

Az 1968-as év körül a lelkipásztorkodásban, illetve a pasztorál-pszichológiában is megfigyelhető az áthelyeződés a krisztusi megvalósításról az önmegvalósításra. Így ír erről Lothar Gassmann: „A 'praxisorientált' lelkipásztorkodás, és mindenekelőtt a pasztorál-pszichológiailag meghatározó modern lelkipásztorkodás keretében (kb. 1968-tól kezdődően) súlyponteltolódás következett be a teológiai igehirdetéstől a pszichológiai tanácsadás felé, a kinyilatkoztatástól a tapasztalás felé, a transzcendentálistól az immanens felé, Isten szavától az ember szava felé.”⁸ Az eredmény lelki és szellemileg egyaránt sérült emberek véget nem érő áradata, idegbetegek számának ijesztő megnövekedése. Az ember szinte arra a meggyőződésre juthat, amit Dave Hunt szögezte le a „A keresztyénség félrevezetése” (Evangéliumi Kiadó) című könyvében, nevezetesen, hogy a modern pszichiáter elsősorban azokat a tüneteket gyógykezeli, amiket ő maga idézett elő.

1968-ban Uppsalában az „új teológia” végérvényesen felülkerekedett. Ez vezetett később, 1973-ban a Bangkokban megrendezett Világmissziós Konferencián az „Új misszió”-hoz.

Az első nők pappá szentelésére 1966-ban került sor a németországi Schleswig-Holsteinben, majd 1969-ben Hamburgban⁹. A kor szellemisége itt is sikeresen terjedt. Ez idő tájt nemcsak, hogy két püs-

---

⁸ 7/8 factum, 1986.

⁹ *idea spektrum* 1992/15

pöknő is van már Németországban, akik mindketten buzgó hívei a feminista teológiának, de a szabadegyházak és maguk a pietista körök is egyre inkább megnyílnak a lelkésznők előtt. Így például a legnagyobb német szabadegyházban 1992 májusában bevezették a nők felszentelését a szövetségükben. Itt is olyan sikeres volt az intézményeken történő végigmasírozás, hogy azt az embert, aki ma még elutasítja a nők ilyen szolgálatát, hamarosan eleven kövületnek fogják tekinteni. Mindenesetre nőellenesnek fog számítani.

1967-ben megkezdődött, David Wilkerson „Kereszt az aszfaltdzsungelben” című könyvén felbátorodva, a katolikus-karizmatikus mozgalom, amelynek vezetője, Suenens bíboros Belgiumból, Máriát minden karizmatikusok anyjának nevezte. A Máté 24-ben, az eljövételéről mondott beszédében az Úr Jézus óva int bennünket a csábító jelektől és csodáktól. Ezeknek az erőknek a behatolása és hangsúlyozása a gyülekezetben közvetlenül a szemünk előtt játszódik le, elég, ha csak a rajongó mozgalmak világméretű diadalmenetére gondolunk.

Mindkét zenei stílusirányzat – a hardrock (kemény rock) és a softrock (lágyszőke) – kb. 1965/66-ban alakult ki. 1967 nyarát Angliában „pszichedelikus (tudattágító) nyár”-nak nevezték, mivel akkoriban, a Beatles együttes hatására pszichedelikus hullám vette kezdetét. Ezt a hullámot hatását tekintve tudattágítónak, lelki korlátokat lerombolónak és elmélkedőnek jellemezhetnénk.¹⁰ 1968-ban népszerűvé vált a keresztyén öltözékben előadott rockzene is. Gombaként nőttek ki a földből az ún. keresztyén rockegyüttesek.

---

¹⁰ Dr. H. Neumann: *A rock akadályozná a hitet?*, *Das Fundament*, 1990/5, 18. oldal

1967 körül futótűzként terjedt el a népegyházakban és a szabadegyházi körökben a csoportdinamika. A bibliakritika egészen az alapokig hatolt. Ennek eredményeképpen azt láthatjuk többek között, ahogyan akár egyházi helyeken is, hízelegnek az iszlámnak, a kifejezetten krisztusellenes vallásnak, legalábbis ami a Bibliában szereplő Krisztust illeti.

3. A sötétség programja

Ijesztő, ugyanakkor roppant tanulságos megfigyelni, hogy hány különféle áramlat kezdődött a 60-as évek végén. „És pogányok tapossák Jeruzsálemet, amíg be nem telik a pogányok ideje.” Pál apostol ezt írja a 2Timóteus 3,1-ben: „Azt pedig tudd meg, hogy az utolsó napokban nehéz idők jönnek.” Itt a következőket érdemes megemlíteni: a görög „chalepos” szó az Újszövetségben csupán kétszer szerepel. Először a Máté 8,28-ban, ahol a két gadarairól esik szó. A Biblia azt mondja, hogy meztelenül szaladgáltak, és démonok légiója tartotta megszállva őket, akiket nem lehetett megfékezni. Szó szerint ez áll ott a német Luther-féle Biblia szerint: „Nagyon ’chalepoi lian’, azaz ’veszélyesek’ voltak”. Az Elberfeldi fordítás „rosszindulatú”-nak mondja (a magyar pedig szintén „veszélyes”-nek). Tulajdonképpen arról van szó, hogy az illető „vad, fékezhetetlen, lázongó, engedetlen”.

Másodszor és utoljára ez a szó a fent említett 2Timóteus 3,1-ben fordul elő: „Azt pedig tudd meg, hogy az utolsó napokban nehéz, ’kairoi chalepoi’ idők jönnek.” Tehát világszerte sötétség, zendülések, brutalitás, az emberek elembertelenedése és elvadulása következik. Az idők végén megjelenik egy olyan nemzedék, amelyről el lehet mondani: „Ez a gonosz nép nem akar hallgatni az én beszédemre, megátalko-

dott szívük szerint élnek” (Jer 13,10). Már említettük, hogy a két gadarai megszállott meztelenül rohagált, és nem véletlen, hogy manapság egyre több ember mutatkozik nyilvánosan meztelenül. A Zürichben néhány évvel ezelőtt lezajlott ifjúsági megmozduláson még tüntettek is meztelenül. Az idők végére megérik egy vidám, megszállott óshorda.

Nos, mire van szükség ahhoz, hogy egy normális ember az efféle vadság állapotába kerüljön? Él egy olyan férfi, aki minden sugallatát (egyébként látnok volt) egyetlen mondatban foglalta össze: „Tedd, amit akarsz, ennyi az egész törvény.” Egyre inkább ehhez az alapelvhez igazodik a nevelésünk, amely a gyönyörrelnek engedelmessé válik. Ehhez a törvényhez akarnak manapság sokan „felszabadítani” bennünket. Még a modern pedagógia és a szexuális nevelés is hasonló irányban halad.

Azt a férfit, akinek ezt a sugallatot köszönhetjük, Aleister Crowley-nak hívják, és a 20. század legszörnyűbb és legnagyobb sátánistájának számít. Bár ezt az embert röviddel ezelőtt még alig ismerték, ma már hihetetlen befolyással bír. Aleister Crowley például Hitlert az utánzójának nevezte, és gyakran mondogatta: „Mielőtt Hitler volt, én már léteztem.” Szakértők Hitler koncentrációs táborait egy bizonyos Aleister Crowley tébolyult álmai megvalósulásaként emlegették.¹¹

Befolyásának illusztrálására hadd említsem itt meg, hogy az 1980-as évek legkedveltebb németországi mesekönyv írója, Michael Ende, szintén erősen ennek a sátánista mágusnak a hatása alatt állt. A „Végtelen történet” hátsó könyvborítóján Crowley üzenete áll: „Tedd, amit akarsz.” Egy interjúban Michael Ende egészen nyíltan feltárja, hogyan ve-

---

¹¹ Horst Knaut: *Das Testament des Bösen* (A gonosz testamentuma), Seewald kiadó, 132-143. oldal

zette őt egy szellemlény a könyvei írása közben: „Az olajfa-tündér (a görög mitológia szerint a fában élő szellemi lény), aki a „Végtelen történet” és a „Momo” készítése alatt végig mellettem állt, nemcsak velem szemben volt ilyen segítőkész.”¹²

Mindez erősen emlékeztet azokra a könyvekre, amelyek előkészítették Hitler útját. Németország legsikeresebb fantázia-írójáról ezt írta a „Spiegel”: „Michael Ende ’Végtelen történet’ című regénye minden különösebb reklámfelhajtás nélkül lett az évtized legnagyobb német könyvsikere. És most a zöldeknek és a békeharcosoknak ez a mese-kultusz-könyve életre hívta az évtizedek óta legdrágábbnak számító német filmet.”¹³ A zöldek mozgalma illetve pártja igen erősen emlékeztet a 2Timóteus 3,1-ben elhangzó kijelentésre. Ez a párt, de nem csupán ez, szinte mindent megenged, amit Isten megtiltott, és így mindent támogat, ami Isten előtt undorító.

Aleister Crowley, ez a sátánista férfi három módszerrel javasolt arra, hogyan lehet az embereket transzba, azaz a teljes sötétség állapotába juttatni:

- a) egy állandóan ismétlődő zenei dallamot kell hallgatniuk,
- b) támogatni kell a drogok elterjedését, legalizálását,
- c) irányítani kell az erkölcs területén megkezdődött „fejlődést” (értsd alatta: züllést).

a) A zene témájáról

Egy, a mostani időnkre vetett pillantás megmutatja, mennyire időszerűvé vált napjainkra ez a program. Már említettük, hogy Aleister Crowley hihetetlen befolyást gyakorolt a tömegekre. Az értelem kikapcsolását, valamint az érzelmek hangsúlyozását hir-

---

¹² *idea spektrum* 1986/42

¹³ *Der Spiegel*, 1984/14. szám

dette, és egy olyan irányzatot indított el, amely sajnálatos módon egyre inkább megfigyelhető a nem egészséges keresztyénségben is. Sok beategyüttesnek szintén ő a szellemi atyja, mindenekelőtt a Rolling Stonesnak és a Led Zeppelinnak. A Rolling Stonest Kenneth Anger spiritiszta speciális ördögi praktikákba vezette be. Kenneth Anger Aleister Crowley egyik leghűségesebb tanítványának számít. Mellesleg Ron Hubbard, a Scientologia Egyház megalapítója, magáévá tette Crowley tanait. A Rolling Stones „Symphatit for the Devil” (Szimpátia az ördög felé) című dala a sátánisták nemzetközi himnusza lett. Egy másik dalukban, a „My Obsession”-ben (Megszállottságom-ban), ezt énekli Mick Jagger: „Nekem aztán mindegy, olyasmit követelek, amihez nincs jogom. Egyszerűen meg akarom szerezni, egészen a magam számára.”

A Rolling Stones egy másik albuma a „Goat’s Head Soup” (Kecskefej-leves) címet viseli. Az album belső borítója egy kecskebak letépett fejét ábrázolja, fortyogó üstben lebegve. Ez a fej a sátánizmus újabb klasszikus jelképe. A lemez egyes részeit felvették egy voodoo szertartás (az afrikaiak fekete mágija) elemei közé. Az egyik dalban hallani lehet a szertartás megszállottainak ordítását. A „Their Satanic Majesties Request” (Ő sátáni fensége kívánsága) című dal lemezborítóján a Stone fiúk boszorkánynak öltözve jelennek meg. Ha belegondolunk, hogy a Rolling Stones a világ legjobb és legnagyobb beategyüttesének számít, talán megsejtünk valamit ezeknek az utolsó napoknak a hallatlan kibontakozásából.

A másik beategyüttes, amely egyértelműen viseli tanítója, Aleister Crowley vonásait, a már említett Led Zeppelin. Jimmy Page, a csapat szólógitárosa, a következőket mondta: „Egy rock-koncert valójában nem más, mint egy szertartás, ahol szabadjára engedik és átalakítják a pszichikai erőket. A Led Zeppe-

lin koncertjei lényegében a hangerősségen, az ismétléseken és a ritmuson alapulnak. Sok hasonlóságot mutatnak Marokkó transz-zenéjével, amely eredetét és célját tekintve mágikus jellegű... A Led Zeppelin koncertjein az a cél, hogy mind a zenészek, mind a nézők szabadjára engedjék az energiáikat. Hogy ezt elérjük, mágikus erők forrásait kell megnyitnunk, bármilyen veszélyes is legyen ez... A mágia soha nem jó vagy rossz, fekete vagy fehér, hanem pusztán egy módszer arra, hogy részeseivé váljunk a démoni valóságnak, és feltárjuk azt.¹⁴ Mint látjuk, a dolog egészen egyszerű: „Az utolsó napokban nehéz idők jönnek.”

Robert Plant, az együttes másik énekese, egyszer kevésbé hízelgően azt mondta: „Időközben világossá vált számomra, hogy többnyire teljesen idioták előtt játszunk”.¹⁵ Jimmy Hendrix a rockénekesek királyának számított, és a voodoo-mágia médiuma volt. Kábítószer-túladagolásban halt meg.

Janis Joplin a hippi-nemzedék eszményképeként, valamint a rockzene koronázatlan királynőjeként vonult be a köztudatba. Habár ezt hirdette: „Aki kábítószereszik, az örült...”, 1970. október 14-én holtan találták egy hotelszobában, 14 tűszúrással a bal alkarjában. Heroin-túladagolás végzett vele. Ez volt a hetedik öngyilkossági kísérlete. Úgy hírlett, leszbikus volt és nemi beteg. Talán ő testesítette meg leginkább az új beatnemzedék életfilozófiáját: „Live fast, love hard, die young!” (Élj intenzíven, szeress hevesen, halj meg fiatalon!)¹⁶

Bob Dylan – aki állítólag megtért – volt az a férfi, aki ideológiai szempontból leginkább formálta a beatnemzedéket. A rockzene óriásának tartották. Dylan

---

¹⁴ Idézet a *Rock Session* 1. kötetének 10, 11. oldaláról

¹⁵ Idézet a *Pop* című folyóiratból

¹⁶ Walter Kohli: *Rockzene és keresztyén életvitel*, Evangéliumi Kiadó

egy nem közismert könyv, a „Tarantula” szerzője, amelyben egyes szám első személyben úgy beszél, mint a pokol megsemmisítője, amitől az embernek az a benyomása támad, mintha ő maga lenne a Sátán.

A „Stern” 1980. december 23-i számában megjelent egy cikk a rockzene és a kábítószeresek közötti kapcsolatáról. Egy bizonyos Alex Conti, a Lake nevű hamburgi beategyüttes egykori szólógitárosa betekintést engedett a rockzene sötét kulisszái mögé: „A kábítószer-fogyasztás és a rockzene már olyan magától értetődően összetartoznak, mint a szilveszter és a pezsgő. Mindenki tudja ezt a zeneszakmában, de mindenki úgy tesz, mintha még soha nem hallott volna róla...” Alex Conti, a huszonnyolc éves gitáros törte meg, most először, a hallgatást. Ezt mondta a Stern riporterének: „Alig ismerek olyan zenészt, akinek ne lennének élményei drogokkal. Úgy szívják, nyelik és szűrik magukba, ahogy mások a cigit vagy a kávé.” Conti 17 évesen abbahagyta a gimnáziumot, és azóta a zenéből él. „Itt akaratlanul is kapcsolatba kerülsz az anyaggal”, állítja. A kábítószerező rocksztárokat kétségtelenül utánozzák rajongóik. Ha a drogos Lou Reed azt mondja: „A heroin az életem és a feleségem”, abban van valami csábító. Ian Dury, angol zenész egyik dalában így fogalmazta meg művésztársai jelmondatát: „Szex és drogok és rock’n’roll.” Ez gyakorlatilag Aleister Crowley programja az ember démonizálásához. „Az utolsó napokban nehéz idők jönnek.”

A **Pink Floyd** és a **Black Sabbath** együttesek öntudatos sátánisták. A Black Sabbath 1969-ben Birminghamben egy horrorfilm szerint egy okkult keresztelés során elkötelezte magát az ördögnek. Ilyen szövegeik voltak: „Vedd el más életét, hiszen olcsó; ölj meg valakit, senki sem fog sírni. A szabadság a tiéd, csak tedd a dolgod, nekünk csupán a lelked kell.”

Black Sabbath: „Reflection” (Visszatükrözés) című lemezének borítóján a következő reklámfelirat áll: „És te, szegény bolond, aki kezekben tartod ezt a lemezt, tudod-e, hogy eladtad vele a lelket, mert hamarosan foglyul ejt ez a pokoli ritmus, a zenének ez az ördögi ereje? És ettől a zenei tarantella-csípéstől végtelen, szünet nélküli táncra perdülsz.” El kell gondolkodnunk azon, mennyire előrehaladt már az idő, hogyha az efféle emberek ilyen nyíltan felléphetnek és beszélhetnek.

A már említett könyvben, amely a hatalmi rendszer marxista erők általi megdöntésének programját mutatja be, a következőt olvashatjuk: „Elvis Presley leszámolt Ike Eisenhowerrel (az apafigura-megelégedettség szimbólumával) úgy, hogy elnyomott, ébredező testünket mozgásba hozta. Kemény, állati rock-energia áramlott át a tagjainkon, a lüktető ritmus elfojtott szenvedélyeket ébresztett fel bennünk. Zene, amely megszabadította a szellemet. Zene, amely összehozott bennünket... A rock'n'roll volt a forradalom első jele... A rockegyüttesek állati energiát provokáltak... Mi a szexet, a beatet és a drogot az Amerika meghódítására kidolgozott kommunista terv részének tekintjük... A majomtól származunk, és büszkék vagyunk a származásunkra... A marihuána minden emberből istent csinál... A televízió olyan nemzedéket farag a gyerekekből, amely felnőve tüntetni akar majd.”

Maga Elvis Presley tagja volt a tupelói First Assembly of God Churchnek. Elismerte, hogy milyen sokat tanult későbbi fellépéseihez a szélsőséges rajongó igehirdetők „ébredtő” stílusából.¹⁷

A kétségtelenül legnagyobb és legfélelmetesebb befolyással az a csapat bírt, amely fenoménnek számított a zene történetében: a Beatles. Az együttes

---

¹⁷ Richard Mann, *Elvis* című könyvéből

legbefolyásosabb tagja John Lennon volt. Tőle származik a „Pop” című folyóirat 1976. 23. számában megjelent idézet, amelyben Lennon azt mondta, miután Hamburgban megfordult egy spiritiszta széánson: „Tudom, hogy a Beatles olyan sikeres lesz, mint még soha egyetlen együttes sem. Pontosan tudom, mert ezért a sikerért eladtam a lelkemet az ördögnek...!”

Ugyanez a férfi ennek megfelelően kijelentette: „A keresztyénség össze fog zsugorodni és el fog pusztulni. Erre felesleges is több szót vesztegetnem, a történelem engem fog igazolni. Mi már most népszerűbbek vagyunk, mint Jézus.” Ez aztán szó szerint az utolsó napok szellemisége, amiről az áll a Bibliában, hogy fölébe emeli magát mindennek, amit istennek és istentiszteletnek hívnak (2Tesz 2,4). Ezek az emberek szó szerint egy egész nemzedéket fellelkesítettek. Innen ered ugyanis a szó: valaki „lelkes”, azaz lélekkel eltöltött.

George Harrison, egy másik ex-Beatles-tag, egyik dalában, a „My Sweet Lord”-ban Hare Krishnáról és más hindu istenekről énekel. Ez az együttes hallatlanul népszerűvé tette a keleti vallásokat, mindenekelőtt a transzcendentális meditációt. Ez utóbbi híveinek száma manapság több millióra nőtt. Ezért is igen meglepő, hogy ezeket az énekeseket egyesek megpróbálják keresztyéneknek feltüntetni. Bizonyos körökben valóban megtörtént ez. Annál is inkább, mivel John Lennon az egyik dalában, a „Bring On The Lucie”-ban egyenesen az Antikrisztusról énekel, és hozzá fohászkodik: „Van itt valami, amit rögtön meg kell tenned: Szabadítsd meg most az embereket! Tedd meg, tedd meg, tedd meg most! Levegőből lenyúló kezek tartanak fogva bennünket... Ezért hát mint egy imádságot kiáltjuk: Szabadítsd meg az embereket... 666 a te neved.”

Ugyanez az ember nyilvánosan meztelenül mu-

tatkozott a feleségével, Yoko Onóval, ami szintén jellemző az utolsó idők gadarai állapotára. John Lennon egyike volt a leggonoszabb okkultistáknak, akik valaha éltek. Éppen ezért szinte már ijesztő, amikor valaki megpróbál az ilyen emberekre keresztyén köntöst húzni. Most már érthető, miért vezet be az Úr Jézus az „utolsó idők” témát mindig a „csábítás” szóval.

Bizonyára lehetne még mondani egyet s mást a beategyüttesekről, de nem akarjuk tovább feszegetni a témát. Mindazonáltal újra meg újra felvetődik a kérdés, éppen a fiatalabb nemzedékben, hogy mit gondoljunk az ún. keresztyén rockzenéről. Én személy szerint úgy vélem, hogy a keresztyén szöveg éppoly kevésbé tisztítja meg a zenét, mint ahogyan a cél sem szentesíti az eszközt. A rock'n'roll szót Alan Freed lemezlovas a közösülésre használta.¹⁸ A keresztyén rockzene éppen ezért inkább az 'aranyborjú' körüli táncra emlékeztet engem, amit az élő Isten nevében jártak, pedig valójában egy bálványnak hódoltak. A modern rock- és beatzene gyökerei a jazzben vannak. Toni Palmer azt írja az „All you need is Love”¹⁹ (Csak szerelemre van szükséged) című művében: „A 'jazz' fogalma a 'Crib Houses'-ban, a bordélyokban keletkezett, ahol ennek a zenének az első megjelenési formáit játszották, és közben a zene másodrangú szerepet töltött be. A valódi üzletet a prostitúció jelentette. A louisianai kajun dialektusban a prostituáltakat 'jazz-Bell'-eknek nevezték, amely a 'Jezebel' (az angol 'Isebel', Aháb király felesége) név elferdítésével jött létre, hogy nevetségessé tegye azt...” Vajon szabad-e egy ilyen forrást az evangélium szolgálatába állítani?

Erre a kérdésre talán leginkább Bob Larson tud

---

¹⁸ Lásd Arnold Shaw: *Rock'n'Roll* című könyvének 117. oldalát!

¹⁹ *Ex Libris*, 1977, 46. oldal

megfelelni, aki maga is rockzenész volt, és megtért. Amikor teljesen szakított ezzel a zenével, a barátainak az volt az ötlete, hogy azért talán mégis meg lehetne vele nyerni embereket Jézusnak. A válasza figyelmet érdemlő volt és így hangzott: „Nem, ennek a zenének olyan a kisugárzása, amely zavaros forrásból táplálkozik, és amelyet nem lehet megszentelni az evangélium számára.”²⁰ Valahányszor Bob Larson keresztyén és egyházi körökből való embereknek beszélt ennek a zenének a veszélyeiről, általában kinevették, és a következő megjegyzések kíséretében utasították vissza: „Ez túlzás, túl szűklátókörű, túl konzervatív és elfogult vagy.” Amikor hitetlenekhez és hippikhez beszélt, igen gyakran igazat adtak neki, és azt mondták: „Helyes úton jársz, csak így tovább; mi mind érzékelünk valamit ennek a zenének az ördögi mivoltából.”

A „Who” vezetője, Peter Townshend félreérthetetlen lenézéssel mondta: „A rock csak frusztrált, felpennelt kölyköknek való, és csakis náluk működik.”²¹

Még megsemmisítőbb ítéletet alkotott, kissé talán eltúlozva, az énekes Sting. A Rheinische Postban 1997-ben a következőket lehetett olvasni: „Sting, a rocksztár keményen megbüntette a saját fajtáját. Tulajdonképpen a zenészek a legalja nép: szexőrült, drogos söpredék, aki veri a feleségét”, jelentette ki az egykori ’Police’-énekes egy, a ’Petra’ című lapnak adott interjújában. Sok ifjú művész azt hitte, csak akkor lehet kreatív, ha boldogtalan. Ezért bonyolódnak bele zátonyra futott kapcsolatokba és halálos drogokkal való kísérletezésekbe. Vele ugyanez történt, vallotta be. Időközben annyi fáj-

---

²⁰ Kurt Koch: *Az okkult ABC* (magyarul is megjelent)

²¹ Idézet a „Cogó”-ból, 1979, 22. szám

dalomban, szakításban és bánatban volt részem, hogy ez elég az egész hátralévő életemre.”

Számomra a legszomorúbb felismerések közé tartozik, hogy ezt a zenét, amely ily módon a világ szellemiségét árasztja magából, keresztyén csomagolásban is terjesztik. Hány összetűzést robbantott már ki ennek a zenének a dübörgése az idősebbek és a fiatalabbak között! Ám ebben nincs semmi meglepő, hiszen ez a zene – többek között – tudatosan azt a célt szolgálja, hogy családokat düljön fel, és egy olyan ellenkultúrát hívjon életre, amelynek megalapítói olyan emberek, mint Jack Kerouac és Allen Ginsberg.

Még világi könyvekben is utána lehet nézni, mit okoz ez a zene: „A rock’n’roll volt, mint mindannyian tudjuk, az az eszköz, amely feltépte a generációk közötti szakadékot, és amely felszabadította a túlnyomórészt szexuális energiákat, amelyek felvirágoztatták a fiatalok életstílusát, és, mint tudjuk, ez az életstílus fogja forradalmasítani a világot.”²² Isten figyelmeztetése ezekre a hatásokra így hangzik: „Ne szeressétek a világot.” Pontosan ez a zene a világgal való azonosulás hídfője. Azonkívül lehetővé teszi a bibliai imádat átprogramozását az eksztázis egyik pogány formájává. A fiatalok gond nélkül átválthatnak a diszkóról az úgynevezett pszichikus „dicsőítő-istentiszteletekre”.

Jack Wyrzten, az „Élet Szava” mozgalom megalapítója, a következőket mondta: „Láttam meztelen vadembereket táncolni a dzsungelben, és nem látok különbséget közöttük és aközött, amit fiataljaink művelnek az egész világon, amikor rock’n’rollt táncolnak. Mindez az őserdőből ered, és azt hiszem, hogy a rock’n’roll egyenesen visszajuttat bennünket oda. Szerintem olyan időben élünk, amelyben min-

---

²² Idézet a *Rock Session* 1. kötetéből, a 40. oldalról

dennaposak a házasságon kívüli nemi kapcsolatok, a táncorgiák és ivászatok, ahol az emberek agyonzabálják magukat, és mocsokban élnek... Úgy gondolom, ez az ördögtől való... Hiszem továbbá, hogy Elvis Presleyt, a Beatlest és a Rolling Stonest egy napon Isten felelősségre vonja majd, mégpedig a világ fiataljainak totális bemocskolásáért. Ez az egész rock-kultúra csak előcsalja az emberekből a gonoszt, és nem készíti őket arra, hogy jót cselekedjenek. Pontosan így viselkedtek az emberek Nőé idejében. Nézzétek csak meg a ruházatukat és a szemüvegeiket! El fog jönni a szörnyű szenvedések ideje, amikor a pokol rázabradul a Földre...²³ „Az utolsó napokban nehéz idők jönnek.”

b) Kábítószer

A második, amit Aleister Crowley javasolt, hogy vele az embereket a sötétség markába taszítsa, a drogok voltak. A dolgok jelenlegi alakulása itt is önmagáért beszél. Szakértők beismerik, hogy ez a folyamat ma már aligha ellenőrizhető. Ijesztően növekszik az egyre erősebb drogok használatának mértéke, valamint ezzel arányosan a kábítószerrel miatti meghalt személyek száma is. Ráadásul ez a probléma szinte minden társadalmi osztályt és réteget érint. Egy német napilap megállapította, hogy az NSZK-ban alig létezik olyan közép- és felsőfokú iskola, ahol ne lehetne vásárolni hasist vagy egyéb kábítószerrel. Aleister Crowley tudta, miért ajánlotta a drogokat. Ő maga is kábítószerrel, állítólag tudatátvitás céljából. A varázslat szó görög megfelelője a „pharmakeia”. Ebből máris felismerhetjük a droggal való rokonságot.

---

²³ fordítás Toni Palmer: *All you need is Love* című művéből, Ex Libris 1977, 333/334. oldal

Ehhez a problémakörhöz szól még egy világból való ember hangja: „Mindenki hallott már a ’jógá’-ról, a ’transzcendentális meditáció’-ról, a ’szufizmus’-ról és hasonló kultúrákról. Hallhatunk vagy olvashatunk a bioritmusról, a telepátiáról, érzékszerveinken kívüli érzékelésről, telekinézisről, asztrológiáról, ufókról, időutazásokról és más hasonlókról. A tömegkommunikáció területéről vagy az ismeretségi köréből mindenki ismer olyan eseteket, amikor valaki különböző vegyi anyagok segítségével törekszik ’ kozmikus megtapasztalás’-ra és ’tudattágítás’-ra, és senkinek a figyelmét nem kerülheti el az a tény, hogy napjainkban a világ a legsúlyosabb kábítószer-járványtól²⁴ szenved.”

Közben egészen nyíltan követelik a drogok legalizálását, és már van néhány állam, ahol az úgynevezett drogambulanciákon államköltségen „tisztá” szerhez juthatnak a legsúlyosabb drogfüggők. Ebben is egyre inkább a szenvedélyek és bűnök előtti kapituláció mutatkozik meg, valamint a sötétség hatalmának sikeres terjedése. Ez a nemzedék szellemi-AIDS-beteg lett, és már alig van ellenállóereje a bűnökkel szemben, mindazzal szemben, ami el fogja őt pusztítani.

Sajnos a hívők közül is sokan ijesztő módon „megmámorosodtak” és elveszítették a józan eszüket. Napjainkban az emberek jelekre és csodákra vágnak, és minden szenzációt ujjongva fogadnak. Isten egyszerű, csodálatos Igéje fölé jelek és csodák emelkedtek. Már érthető, miért buzdít a Szentírás éberségre és józanságra bennünket. Adja az Úr, hogy megelégedjünk az Ő Igéjével!

---

²⁴ *A vízöntő korszaka következik?*, *Harc a kábítószer ellen*, 1980. augusztus, 47. oldal.

c) Ami az erkölcs területén történik

Ennek a „sátánista főpapnak” az ember elsötétítésére irányuló harmadik javaslata a szexuális mágia különös formájában rejlett. Szemünk előtt zúdul be társadalmunkba a szenny és elfajzás hihetetlen áradata. Egyre udvarképesebbé válik a perverzió. Gombamód nőnek ki a földből a szex- és pornóüzletek, s a homoszexuálisok egyre hangosabban követelik, hogy normális embereknek tekintsék őket.

Mindaz, ami undorító Istennek, napjainkban egyre szalonképesebb lesz. Az Úr Jézus az Ő visszajövetelének idejét Sodoma és Gomora napjaihoz hasonlította. Sigmund Freud, akinek egyébként nem osztom a nézeteit, megállapította: „A szégyenérzet elvesztése a gyengeelméjűség első jele.” Jean-Paul Sartre állítólag ezt mondta: „Aki pornográfiával kezdi, Auschwitzban végzi.”

James Unwin, angol kultúrtörténész, nyolcvan kultúrterület megvizsgálása után a következő eredményre jutott: „Minden közösség szabadon választhat a nagy kulturális energia és a szexuális szabadság között. Bizonyított tény, hogy egyszerre mindkettőt nem lehet egy nemzedéknél tovább élvezni”.²⁵ Talán véletlen, hogy napjainkban sok (beteg) keresztyén körben is normálisnak tekintik a házasság előtti szexuális kapcsolatokat? Már ezt látva is felmerülhet az a nyomasztó kérdés, vajon nem mi vagyunk-e az utolsó nemzedék? „Pogányok tapossák Jeruzsálemet, amíg be nem telik a pogányok ideje.” Könyörtelenül közeledünk a vég felé.

Az istentelenségnek és az irracionális miszticizmusnak ezt a betörését kétségtelenül nem érthetjük meg egy olyan elmélet szellemi háttéré nélkül, amelyet gyakorlatilag minden középiskolánkban és főis-

---

²⁵ Dr. James D. Unwin: *Szex és kultúra*, Oxford.

kolánkon felmagasztalnak mint tudományos tény és felismerést. Itt az evolúciós elméletről, az ember származásának tanáról vagy a darwinizmusról van szó. Az evolúciós elmélet híve nem csupán egy tudománytalan elméletben hisz, hanem – anélkül, hogy tisztában lenne a részletekkel – sokkal közelebb áll egyfajta mágikus, misztikus világképhez, mint gondolná. Hogyan? Minden élet egyazon a kémiai nyelven nyugszik, amelyet a biokémikusok genetikai kódnak neveznek.

Pierre-Paul Grassé, aki Franciaország talán leghíresebb zoológusa, és hosszú évek óta a Tudományos Akadémia elnöke, így magyarázta: „Ma kötelességünk lerombolni az evolúció mítoszát, melyet egy olyan egyszerű, érthető és megmagyarázható folyamatnak tekintenek, amely fejlődik és előttünk megy végbe megfigyelhető módon. Bátorítanunk kell a biológusokat, hogy gondolkodjanak el a teoretikusok által felállított, illetve megalapozott igazságként hirdetett hipotézisek gyengeségein. A becsapás olykor nem tudatos, de néha igen, mert néhány ember a dogmatizmusa miatt szándékosan túllép a realitásokon, és vonakodik bevallani hite értelmetlenségét vagy tévedéseit.”

Továbbá ezt is mondja: „Minden élőlény valószínűtlenül sok 'intelligenciá'-val rendelkezik... Manapság ezt az 'intelligenciá'-t információnak nevezik (öröklött információnak, genetikai kódnak stb.), de ettől az még mindig ugyanaz... Ez az 'intelligencia' az előfeltétele minden életnek. Ha nem lenne, egyetlen élőlény sem lenne elképzelhető. Hogy ez honnan származik? Olyan probléma ez, amely a biológusokra és a filozófusokra tartozik, de jelenleg úgy néz ki, hogy a tudomány nem képes megoldani”.²⁶

---

²⁶ *Az élő szervezet fejlődése*, Akadémiai kiadó, New York, 8. 8/3

Bernhard Hassenstein leszögezi a „Biológiai kibernetika” című művében: „Az információ sem nem anyag, sem nem energia. Mindazonáltal szüksége van anyagra vagy energiára, hogy kifejeződésre juthasson bennük.” Egyedül ez a mondat halálos dőfést jelent mindenfajta materializmusnak. Egy kód, egy nyelv vagy egy információ az intelligencia bizonyítéka. Minden élet Isten bölcsességét és intelligenciáját lélegzi (Jn 1,1-3).

Nos, ha az ember elutasítja a Teremtő intelligenciáját, ahogyan azt manapság szokás az evolúciós elméletre hivatkozva, azt kell hinnünk, hogy ez a fantasztikusan bonyolult kód, az életnek ez az intelligenciája csupán az anyagban lakozó törvényekből (immanens világképből) keletkezett. Tehát más szavakkal kifejezve azt kell hinnünk, hogy a holt anyag, amely ráadásul alá van vetve a hőtan második fő tételének, vagyis természeténél fogva soha nem törekedett magasabb vagy tervezett rendre, ki tud fejleszteni intelligens szerkezeteket, egy kémiai nyelvet. Ezek szerint az embernek azt kell hinnie, hogy az anyag a szellem hordozója, hogy az anyag képes beszélni. Ez azonban nem új tudomány, hanem a spiritizmus ősi mentalitása.

Talán feltűnt nekünk, hogy mi nem egy felvilágosult korban élünk, hanem a babonák, a mágia, az asztrológia, a miszticizmus, az irracionálizmus és az okkultizmus még soha nem látott méretű reneszánszának korában. Ennek valódi oka a mágikus, panteista világnézet, tudományos öltözékbe bújtatva.

Ez részben megmutatkozik ennek az elméletnek a kialakulásából. Alfred Russel Wallace (1823–1913), angol természettudós mint, ahogy Darwin is, elméletileg megfogalmazta a fajok keletkezését. Ezzel azt érte el, hogy Charles Darwin a tervezettnél tíz évvel korábban jelentette meg a könyvét. Alfred

Russel Wallace azonban aktív spiritisztaként vezető szerepet töltött be a spiritizmus kutatásában.²⁷

Középiskoláinkban, főiskoláinkon és egyetemeken az úgynevezett szintetikus evolúció elméletét tanulják a diákok. Az a férfi, aki ezt a kifejezést megalkotta, Julian Huxley volt, élenjáró neodarwinista, egy ideig az Unesco vezetője, Aldous Huxley fivére. Aldous Huxley a diákok körében a kábítószer atyjának számít. Tudatosan felszólította a diákságot, hogy fogyasszanak drogokat, és az „Érzékelés kapui” című könyvében dicsőíti az ún. meszkalin-utazást. Feleségét megeskette, hogy az asszony ad neki LSD-t, amikor majd haldoklik. Egy drog-utazáson akart meghalni²⁸.

Aldous Huxley azonban nyilvánvalóan racionalista volt. Miért szólította hát fel a diákjait, hogy fogyasszanak drogot? A válasz valószínűleg egy olyan történetben rejlik, amelyről az Ószövetség számol be nekünk. Izráel királyának, Saulnak, Isten kiválasztott emberének tragédiájáról van szó.

Amíg Saul engedelmeskedett az Úrnak, kiirtotta Izráelből a jövendőmondókat, jelmagyarázókat és médiumokat. Am azután elvetette Isten Igéjét, mire az Úr elvetette őt. Ma is olyan időkben élünk, amikor az ember könnyelműen bánik Istennel és az Ő Igéjével. Nos, Izráelnek ez a királya elmegy egy médiumhoz, Endor boszorkányához, és megidézti vele Sámuel szellemét. Sámuel megkérdezi: „Miért háborgattál, és idéztél fel engem...?” Saul válasza magában foglalja ennek a generációnak a tragédiáját: „Isten... eltávozott tőlem, és nem felel többé...” (1Sám 28,15).

Természetből fogva fogékonyak vagyunk Isten

---

²⁷ Lásd még: *Evangéliumi központ világnézeti kérdésekre*, 1981/IX, 83. szám, 13-17. oldal

²⁸ Francis Schaffer: *Egyház a 20. század végén*, Haus der Bibel.

beszédére. „Nem csak kenyérrel él az ember, hanem minden Igével, amely Isten szájából származik” (Mt 4,4). Az ember vágyakozik a túlvilági, transzcendentális hang után.

A mi nemzedékünk azonban holtta nyilvánította Istent, a Bibliát pedig mesének. Isten ezért nem szól már hozzánk, ha szabad így fogalmazunk. Az ember tehát a maga transzcendentális utáni vágyakozásában – amit már nem tud Isten Igéjével csillapítani, mert ennek az Igének a tekintélyét olyan tiszteletlenül szétrombolta a bibliakritika –, most a miszticizmus zavaros vizeiben halászik, s belekapaszkodik a spiritizmusba és a drogokba, mert minden vágya az, hogy valahol meghalljon egy túlvilági hangot.

Azt remélte Aldous Huxley is, miután a racionalis világból már nem kapott választ – hiszen a hitét egy intelligens Teremtőben szétrombolta az evolúciós elmélet –, hogy talán még hallhat egy hangot az irracionális világból. Ezért szólította fel a diákokat, hogy fogyasszanak kábítószerket. Az a férfi, aki Aldous Huxleyt rászoktatta a drogokra, nem más volt, mint a már említett főszátánista, Aleister Crowley. Ő vezette be Huxleyt 1929-ben az „Aranyló hajnal hermetikus diákjainak Izisz-Uránia-templomá”-ba²⁹. E név mögött egy okkult társaság rejtőzik, amely a skót szabadkőművesek szertartásaira épült fel.

Az evolúciós elmélet lenyűgöző hatalmát e szellemi összefüggések nélkül nem lehet megmagyarázni. Az ember elutasítja, hogy Isten képére teremtették, ehelyett azt állítja, hogy egy állatból, és így tulajdonképpen egy állatnak a képére jött létre. A Biblia ezt az állatot Antikrisztusnak, ördögnek nevezi. Az Úr Jézus azt mondja: „Ti atyátoktól, az ördögtől származtok, és atyátok kívánságait akarjátok

---

²⁹ *A vízöntő korszaka következik?*, Harc a kábítószer ellen, 1980. augusztus, 43. oldal

teljesíteni. Embergylkos volt kezdettől fogva... és a hazugság atyja” (Jn 8, 44). E démoni kitérő nélkül nem érthető meg a terrorizmus sem, amelyre most fogunk rátérni.

Egy ortodox szeminarista, név szerint Josef Dzsugaszvili kezébe került Darwin „A fajok keletkezése természetes kiválasztódással” című könyve. E mű olvasásakor a fiatalember arra a meggyőződésre jutott, hogy az ember éppúgy a természethez tartozik, mint bármely más, s hogy a legügyesebb, a legkíméletlenebb marad életben. Hiszen ez a kíméletlenség (küzdelem a létért) hozza meg az igazi fejlődést. Az eredmény: kb. 20 millió halott. Josef Dzsugaszvilit mi inkább Sztálin néven ismerjük.³⁰ Talán sejtjük, miféle hatalom áll ezen elmélet mögött.

4. A humanizmus hatása a pedagógiára és a pszichológiára

Ulrike Meinhof, a modern német terrorizmus egyik kulcsfigurája gyakran megfordult okkult körökben. Legalábbis ezt írja Horst Knaut újságíró „A gonoszság testamentuma” című könyvében. Mivel olyan időszakban készített interjút vele, amikor a nőt még nem körözték, Meinhof több okkult társaság címét adta meg neki, és ezt a megjegyzést fűzte hozzá: „Aki egyszer bekerül oda, többé nem tud kiszabadulni.” A nő élete öngyilkossággal ért véget, ami sok okkultistára jellemző.

Az ember természettől fogva nem jó (bár a humanizmus ezt tartja), hanem bukott teremtmény. Sokkal inkább hordozza azokat a tulajdonságokat, amelyekről a Római levél ír: „Nincs igaz ember egy

---

³⁰ Millers, Roberts és Schulman: *A kommunizmus jelentősége*, Silver, Burdett & Tsa kiadó, 1963.

sem, nincsen, aki értse, nincsen, aki keresse Istent. Mind elhajlottak, valamennyien megromlottak, és nincsen, aki jót tegyen, nincs egyetlen egy sem. Nyitott sír a torkuk, nyelvükkel ámitanak, kígyóméreg az ajkukon; szájuk átokkal és keserúséggel van tele. Lábuk gyors a vérontásra, romlás és nyomorúság jár a nyomukban. És a békesség útját nem ismerik: Isten félelmével nem törődnek” (Róm 3,10-18).

Ha helytálló lenne az a humanista modell, amit az iskoláinkban és egyetemeinken tanítanak, akkor az emberiség történetét béke, öröm és paradicsomi állapotok jellemeznék. Csupán ritkán kerülne sor viszálykodásra, a háborúk pedig úgyszólván megszűnnének. Ha viszont a bibliai emberkép a helyes, történelmünket gyilkosság, vér, nyomorúság, borzalom, erőszak és háborúk töltene ki. Nos, melyik emberkép felel meg a valóságnak, a történelem csalhatatlan és kitörölhetetlen tényeinek tükrében? A bibliai vagy a humanista?

A Norvég Tudományos Akadémia adatai szerint Kr. e. 3600-tól 1960-ig 14513 háború volt a Földön, több mint 3 milliárd halottal. E kerekben 5600 évből csupán 292 telt el háború nélkül. Kr. e. 650 óta az ember 1656 alkalommal próbálta meg fegyverkezési hajszával megtartani a békét. Ez 1640-szer háborúhoz vezetett, a többi esetben pedig a résztvevők gazdasági összeomlásához.

Abban, ahogyan semmibe vesszük Isten parancsolatait, nem a nagyszerű humanista ember jelenik meg, hanem a terrorizmus torz fintora, az ember igazi természete. Ez is a tulajdonképpeni oka annak, hogy a forradalom, a politikai rendszerek megdőntése, a rendszerváltás stb. szavak manapság olyan erős visszhangra találnak. A sátánizmus harmadik beavatási pontja így hangzik: „Tégy meg mindent, ami tetszik neked”, a hetedik pedig így: „Semmi sem igaz, minden megengedett.”

Ez nagyon emlékeztet a modern nevelésre és pedagógiára és annak gyönyör-, élvezet-központúságára. Nem lehet pusztán véletlenről szó. A Biblia ijesztő kijelentése szerint az egész bukott emberiség végül az állatot, az Antikrisztust, az ördögöt fogja imádni. Mi most az ezt megelőző időszakban élünk, és jobban bele vagyunk gabalyodva mindezekbe, mint ahogy azt egyesek gondolnák, vagy szeretnék.

5. Nőé napjaiban

A Jelenések könyve szerint világszerte rémület fog az emberiségre telepedni, és mindent beborít majd a halál éjszakája. Az Ő visszajöveteléről tartott beszédében az Úr Jézus az utolsó napokat Nőé napjaival, a vízözön előtti időkhöz hasonlítja. Az 1Mózes 6-ban, ahol ezt az időt írják le nekünk, találunk egy rendkívül érdekes megállapítást, nevezetesen azt, hogy az istenfiak bementek az ember leányaihoz (2. és 4. versek).

Ez is egy nehéz igehely, és különböző magyarázatok születtek róla. A klasszikus zsidó egzegézis bukott angyalokat látott bennük. A mai események szintén közel állnak ehhez a következtetéshez. Ezek az igeversek azt mutatják be, hogy az ítéletre megérett emberiség akkor istentelen kapcsolatokba bonyolódott.

Manapság hasonló állapotok között élünk, mint a Nőé idején élt emberek. Így például a „Rosemary gyermeke” című film – amelyről az egyik napilap azt írta, hogy okkult ébredést váltott ki – arról szól, hogy egy nő gyermeket szül az ördöggel való kapcsolatából.

Elisabeth Kübler-Ross, svájci pszichiáternő a haladóklokon végzett vizsgálataival vált világhírűvé. Kübler-Ross egyike volt a hetvenes évek legjelentő-

sebb asszonyainak, és akkoriban már 28 díszdoktori címet mondhatott magáénak. Nyíltan bevallotta, hogy több szellem, név szerint Salem, Anka és Willi vezetése alatt áll³¹. Ezekkel szexuális kapcsolatot is tartott fenn, szexuális orgiákra és spiritiszta szeánszokra egy bizonyos Jay Barham segítségével került el.³²

Felhozhatnánk még néhány ijesztő példát, de általánosan elmondható, hogy – hasonlóan a vízözönt megelőző napokhoz – egyre gyakoribbá vált a démonokkal való érintkezés, valamint a nem anyagi lényekkel való találkozás a jelenben. Ehhez társulnak még angyalok gyakori megjelenései. Erről, valamint ún. ’földönkívüli lényekkel’ való találkozásokról számol be a „Találkozások angyalokkal” című könyv.³³ Mindenesetre meglepő párhuzamokat láthatunk az 1Mózes 6-tal.

Többek között ez áll ott: „Látta az Úr, hogy az emberi gonoszság mennyire elhatalmasodott a Földön, és hogy az ember szívének minden szándéka és gondolata szüntelenül csak gonosz...” (5. vers). Ezt is megfigyelhetjük napjainkban. Elég egy pillantást vetnünk a napilapokba. Ugyanezt olvashatjuk a 2Timóteus 3,1-2-ben, a 2Péter 3,3-ban és más igehelyeken. Szemlátomást közvetlenül Isten ítélete előtt állunk.

6. Kormányozhatatlanná válik a világ?

A „Welt am Sonntag” nevű folyóirat különkiadásában „Kormányozhatatlanná válik a világ?” címmel a következő négy pontban sorolták fel a civilizáció hanyatlásának okait:

---

³¹ Mark Albrecht, Brooks Alexander: *A thanatológia forradalma*, Spirituális utánzások, németül „Factum”, 1979

³² „Kübler-Ross átváltozása”, Time, 1979. november 12., 55. old.

³³ Lásd a *Bibel und Gemeinde* 81/3. számának 261. oldalát!

- a köz- és magánerköles romlása,
- a luxus iránti vonzódás, az elpuhulás és a lustaság,
- a szexuális szabadságra való törekvés és
- félelem a végső következtetés levonásától (emiat létezik manapság oly sok szomorú karikatúra Jézus követéséről, annyi istentelenség és egybeolvadás a világgal, annyi következetlenség).

Ennek a különkiadásnak másik oldalán egy tulajdonképpen próféciai jelentőséggel bíró megjegyzés áll: „Ami különösen kellemetlenné teszi ezeket a gondolatokat, az az elképzelés, hogy sorsunk már jóval azelőtt megpecsételődött, hogy jelentkezték volna a döntő tünetek.” Tény, hogy ezek a (halált jelző) tünetek gyakorlatilag mindenütt jelentkezték, és úgy tűnik, ennek a világnak a sorsa valóban megpecsételődött.

Edward Gibbon történész a Római Birodalom bukásának öt okát nevezte meg. Ezek pedig a következők:

- A házassági válások számának gyors növekedése, valamint a család sérthetlenségének aláásása, mert a család a társadalom éltető alapeleme.

- Az adók folyamatos emelése, és az extravagáns kiadások megsokszorozódása.

- A növekvő élvhajhászás, és a sportversenyek eldurvulása.

- Egy gigantikus hadigépezet felépítése, összekapcsolva annak a felismerésnek a hiányával, hogy az igazi ellenség a saját birodalmunk határain belül lakozik, nevezetesen a nép erkölcsi romlásában.

- A vallás hanyatlása és a hit puszta formasággá történő elhalványítása, amely által az emberek vezetés nélkül maradnak³⁴. „Az igazságosság felma-

³⁴ Idézet az *Evangelist aus dem Siegerland* folyóiratból, 1980. október, 20. szám

gasztalja a népet, a bűn pedig gyalázatukra van a nemzeteknek” (Péld 14,34).

Eugène Ionesco, az abszurd színház megalapítója, világhírű költő, szintén arra a felismerésre jutott, hogy ez a világ Isten nélkül elveszett. „Az ember leköszön” címmel a következő interjút adta a „Welt am Sonntag” című lapnak:

„Már régóta nem reménykedem pozitív változásokban, amelyeket forradalmak idézhetnének elő. Egyáltalán, aligha lehet reménységem már az emberiség jövőjét illetően. Azon tűnődöm, vajon nem köszönt-e be már holnap a világvége... Az az örület, amellyel az emberek lemészárolják egymást, talán a rövid időn belül bekövetkező kollektív önmegsemmisítés jele... Egyébként mindazt, ami napjainkban lejátszódik, János világosan megjövendölte a Jelenések könyvében. Az ideológiák, bármilyen különbözőek legyenek is, tudat alatt mind felszabadítják a bennünk rejtőző öngyilkos ösztönöket. Az ember tudatosan azt gondolja: 'paradicsom', ám öntudatlanul a 'poklot' rendezi be itt a Földön... Én hiszek a gonoszságban, a földi pokolban. Kétségtelen azonban, hogyha az ember hisz a gonoszban, kénytelen hinni a jóban is. Száz szónak is egy a vége: Alig táplállok már reményt arra nézve, hogy az ember a saját erejéből képes jó útra térni – valakinek a segítségével, akit nevezhetünk Istennek, Jézus Krisztusnak. Nem, nem tudom megmondani, miben hiszek, vagy miben reménykedem: A történelmet nem lehet megérteni az ördögi nélkül. Ám ha létezik az ördögi, abból arra kellene következtetnünk, hogy létezik az isteni is, azaz valóban létezik Isten. Ez az Isten az, akiben én hinni szeretnék. Az emberektől már nem várhatunk semmit. Az ember, aki magától várja a megoldást, kétségtelenül a vesztébe rohan. Ez az, amiben én hiszek, és amitől félek.”

A rockzenét, az evolúciós elméletet, a marxiz-

must és más egyebeket nem lehet megérteni a démoni nélkül. Ez érvényes a nemzeti szocializmusra is. Azokat a könyveket, amelyek fajelméletükkel egyengették Hitler útját („Bűn a vér ellen”, „Bűn a szellem ellen”, amelyekben a faji keveredést pellen-gérezik ki), Arthur Dinter adta ki, aki a német Spiritizta Szövetség vezetője volt. A szellem, aki megjelent az irodájában, áldáshozónak (állítólag a német nép számára) nevezte magát, és ez a szellem volt az, akít Hitler „isten”-nek, vagy „gondviselés”-nek szólított.

André Frossard francia író-újságíró azzal a kérdéssel foglalkozott, hogy hogyan nézne ki a világ, ha lenne Sátán, és igaznak bizonyulna a Szentírás nyugtalanító Igéje, miszerint ez az ördög a világ fejedelme. Arra az eredményre jutott, hogy ez a világ éppen úgy nézne ki, mint amilyennek most látjuk, amikor körbepillantunk. Ha a Sátán kormányozná, akkor sem lehetne rosszabb, mint amilyen most. André Frossard-t nem nevezhetjük elfogultnak (keresztény szemszögből), hiszen Franciaország Kommunista Pártja egykori főtitkárának a fia. Fiatal éveiben maga is kommunista volt.

„A történelmet aligha lehetne megérteni az ördögi nélkül.” Ez a mondat különösen figyelemreméltó egy világi ember szájából, elvégre alapvető igazságot mond ki. Ez az értekezés arra próbál rávilágítani, hogy a felszínes események mögött olykor egészen más összefüggések rejlenek.

7. Van-e kiút?

Van-e még egyáltalán kiút, lehetőség a megmenekülésre? Ez a férfi, Eugène Ionesco Isten segítségével után vágyakozik, és azt keresi. Mit kellett tennie az embernek Nóé idejében, hogy megmeneküljön? El

kellett hinnie, amit Nőé prédikált, vagyis azt, hogy küszöbön áll Isten ítélete, habár a víznek még nyomát sem lehetett látni. Amint azt a Bibliából tudjuk, a családján kívül senki sem vette őt komolyan.

Ma is megfigyelhetjük az emberek növekvő elvakultságát és megkeményedését. Habár az idő jelei viharra utalnak, igen gyakran ijesztő gyanútlanóság uralkodik. Ahogy az Úr Jézus mondja: „Mert amiképpen azokban a napokban, az özönvíz előtt, ettek, ittak, házasodtak és férjhez mentek egészen addig a napig, amelyen Nőé bement a bárkába, és semmit sem sejtettek, míg el nem jött az özönvíz, és mindnyájukat el nem sodorta” (Mt 24,38-39).

„Semmit sem sejtettek.” Mennyire beteljesednek ezek a szavak a szemünk előtt! Igen, sok minden Lót helyzetére emlékeztet, aki leendő vejeit akarta kimenekíteni az ítéletre megért Sodoma városából. Amikor azt mondja nekik: „Keljetek föl, menjetek ki erről a helyről, mert az Úr el fogja pusztítani ezt a várost”, olvassuk a kijózanító választ: „De a vőinek úgy tűnt, hogy csak tréfál” (1Móz 19,14). Ez is nagy aktualitással bír. Habár az idő valószínűleg megért, a közlegő ítélet gondolata sokaknak nevetségesnek tűnik.

Ám még ha akkoriban, akárcsak ma, kilátástalannak is látszott a helyzet, ott volt a bárka. Mint már említettük, csak hinniük kellett Nőé üzenetében. Ugyanakkor szükség volt arra, hogy ez a hit kapcsolódjon egy tudatos cselekvéshez. Bár helyes volt az a meggyőződésük, hogy a bárka megvéd, de senkit sem menthetett meg, aki nem sétált be a bárka ajtaján. Hátat kellett fordítaniuk mindazoknak, akiknek a sorába előtte maguk is tartoztak, és akikkel együtt csúfolódtak.

Ma egyetlen láthatatlan bárkánk van Jézus Krisztus személyében. Az Úr Jézus azt mondja: „Én

vagyok az ajtó: ha valaki rajtam át megy be, megtartatik” (Jn 10,9).

Wilhelm Bush, az áldott ifjúsági lelkész említi a „Jézus a mi sorsunk”³⁵ című könyvében Sztálingrád tragédiáját. Az, ami kezdetben nagy katonai győzelemnek nézett ki, 1942 végén egyre inkább katasztrófává változott. A hatodik német hadosztályt körülfűzték a szovjet csapatok. Áthatolhatatlan gyűrű képződött a németek körül. Amikor megérkeztek az utolsó repülőgépek az utánpótlással, hogy magukkal vigyék a sebesülteket, a körülfűzött emberek vágya, írja Wilhelm Bush, hogy kiszabaduljanak ebből a gyűrűből, olyan kétségbeesetten erős volt, hogy fűrtökben lógtak a gépek futóművein és szárnyain. Ám amikor a repülőek megérkeztek a front mögé, ezek az emberek már nem voltak ott. Csak azok menekülhettek meg, akik a gép belsejében utaztak.

A Rómaiakhoz írt levélben ez áll: „Nincs tehát most már semmiféle kárhóztató ítélet azok ellen, akik a Krisztus Jézusban vannak” (Róm 8,1). Egyesek, képletesen szólva, közel vannak a bárkához, netán mellette, rajta vagy alatta vannak. Azt hiszik, hogy a bárka önmagában megmentheti őket. Csak-hogy ezek az emberek valójában soha nem mentek be az ajtón, valójában nem romboltak le minden, az ítéletre megérett világhoz vezető hidat. Talán bátorok voltak megtenni néhány apró, vagy tétova lépést az ajtó felé, de attól tartok, hogy ezek az emberek nem mind lesznek ott, és csak azok fognak megérkezni, akik a bárkában vannak. „Nincs tehát most már semmiféle kárhóztató ítélet azok ellen, akik a Krisztus Jézusban vannak.”

---

³⁵ Magyarul az Evangéliumi Kiadó gondozásában jelent meg.

8. A mennyei és a földi Messiás

Talán egyetlen mondat, amellyel lezárjuk ezt a témát, megvilágítja, hogy milyen messzire ható következményei vannak egy ilyen döntésnek. Egy bibliai versre gondoltam, amelynek hallatlan aktualitásán és próféciai jelentőségén könnyen átsiklik az olvasó. A Cselekedetek 3,14-ben szerepel, ahol Péter azt mondja népének, a zsidóknak: „De ti a Szentet és Igazat megtagadtátok, és azt kértétek, hogy egy gyilkost bocsásson szabadon a kedvetekért.” Izráel valóban megkapta a gyilkost, mégpedig ezerszeres alakban: A római césárokon, a mohamedán kalifákon, inkvizíciókon át egészen a Harmadik Birodalomig, és a legrosszabb még csak ezután vár erre a népre.

A zsidók elrettentő például szolgálnak minden nép számára (Ez 5,15). Isten rajtuk mutatja meg, hogy, szó szerint, milyen életveszélyes dolog elutasítani Jézus Krisztust.

Ám ez a döntés, nevezetesen hogy Jézus vagy Barabbás, nem csupán a zsidókra nézve volt meghatározó, hanem számunkra is különösen aktuálissá vált. Barabbást gyilkosság és zendülés miatt zárták be a városban. Erőszakkal próbálta megdönteni a politikai hatalmat. Ma már nem gyilkosnak neveznék Barabbást, hanem gerillának, szabadságharcosnak vagy forradalmárnak. Ő a politikai bujtogató prototípusa. Pontosan ezzel a váltóállítással kell szembesülnünk napjainkban. Kit akartok, Jézust vagy Barabbást, a mennyei vagy a politikai Messiást, az isteni vagy az emberi Szabadítót? A nép Barabbást akarta. Barabbás azonban, így mondja a Biblia, gyilkos volt.

Hanns-Martin Schleyer meggyilkolása kapcsán ezt írta a „Die Welt” című napilap: „Kísérteties jelenet volt: Háromezer római diák, akik az egyetemükön németellenes tüntetésre gyűltek össze, viha-

ros tapsban tört ki, amikor meghallották Hanns-Martin Schleyer meggyilkolásának hírét.” Taps a gyilkosoknak. „De ti a Szentet és Igazat megtagadtátok, és azt kértétek, hogy egy gyilkost bocsásson szabadon a kedvetekért.”

Amikor Thaiföldön és Kambodzsában misszionáriusokat öltek meg, az esetekről egy árva szót sem lehetett olvasni a napilapjainkban. Amikor viszont Franco Spanyolországában kivégeztek egy rendőrgyilkost, jajveszékeléstől visszhangzott a világsajtó. „Azt kértétek, hogy egy gyilkost bocsásson szabadon a kedvetekért.”

Amikor megkérdeztek egy vörösgárdistát, ki teremtette a világot, ezt felelte: „Mao és az eszméi.” A Guinness-féle „Rekordok könyve” 1967-es kiadása szerint Mao Tse Tung a történelem legnagyobb tömeggyilkosa. Milliók bálványa volt és az ma is.

„De ti a Szentet és az Igazat megtagadtátok, és azt kértétek, hogy egy gyilkost bocsásson szabadon a kedvetekért.”

Manapság elgondolkodunk azon, hogy miért növekszik ennyire társadalmunkban az anarchia, a terror és az erőszak. Ennek szellemi oka egészen más, mint amiről általában hallani lehet. Napjainkban sok iskolában azt tanítják, hogy Jézus Krisztus nem Isten Fia. Az ember elcsodálkozik azon, miért rokonszenveznek olyan sokan – főként a diákok közül – Andreas Baaderrel és Ulrike Meinhoffal, akik gyilkoltak. Egy dologban egyetértenek ezek az emberek: Nem akarják, hogy bármi közülük legyen Jézus Krisztushoz:

„De ti a Szentet és az Igazat megtagadtátok, és azt kértétek, hogy egy gyilkost bocsásson szabadon a kedvetekért.”

Sztálinról a következőket írta Milovan Dzsilas az „Beszélgetések Sztálinnal” című könyvében: „Sztálinnál minden bűncselekmény lehetséges volt,

mivel nem létezett egyetlen egy sem, amit ő maga el ne követett volna. Bármilyen mércével mérjük is, mindenképpen megilleti az a cím, hogy ő a történelem eddigi legnagyobb bűnözője. Mert benne testet öltött egy Caligula érzéketlensége, egy Borgia ravaszága, valamint egy Rettegett Iván volumenű cár kegyetlensége.” Az 'Aargauer Tagblatt' 1978. február 24-i számában ez állt: „Dimitri Ustinov szovjet honvédelmi miniszter Moszkvában tartott beszéde alatt tapsviharral ünnepelték a 25 évvel azelőtt elhunyt diktátort, Josef Sztálint. Amikor a tábornagy a szovjet fegyveres erők megalakulásának 60. évfordulója alkalmából mondott beszédében megemlítette Sztálin nevét, a hallgatóság hosszú tapsba kezdett.”

„De ti a Szentet és az Igazat megtagadtátok, és azt kértétek, hogy egy gyilkost bocsásson szabadon a kedvetekért.”

Nem véletlen, hogy ebben a világvégi időszakban egyre inkább megerősödik az iszlám, amely a keresztyén vallással teljesen ellentétesnek számít. E vallás magalapítójának jelleméről ezt olvashatjuk: „Sajnálatos módon hűséges felesége, Chadidja, röviddel férje Medinába való áttelepülése előtt meghalt. Ő volt Mohamed erkölcsi támasza, aki ezt követően minden tartását elveszítette szexuális téren. Élete utolsó tíz évében legalább 13 nőt vett feleségül, és ezen házasságok közül több is botrányos volt. Ráadásul Mohamed a legyőzött ellenfelekkel, vagy azokkal a férfiakkal illetve nőkkel szemben, akik személy szerint megbántották vagy megsértették, gyakran sértő bosszúvágyat tanúsított, amely még az orgyilkosságtól sem riadt vissza”.³⁶

Legrégebbi életrajzírója, az arab muzulmán, Ibn Ishaq (meghalt 768-ban), tehát nagy valószínűséggel

---

³⁶ Julius Richter prof.: *Az iszlám mint vallás*, Quelle és Meyer kiadó, Lipcse, 1927., 22. oldal

előítéletektől mentes tanú, igen rosszállóan nyilatkozik Mohamed jelleméről: „Hogy célját elérje, semmilyen eszköztől nem riad vissza, és híveinél is helyesli ugyanezt a gátlástalanságot, ha az a saját érdekeit szolgálja. Hihetetlen mértékben kihasználja a Mekkában élők lovagiasságát anélkül, hogy a legkevésbé is viszonzná azt. Egyéni és tömeges gyilkosságokat szít... Minden tettet azzal fedezi, hogy erre őt istene kifejezetten feljogosítja. Ugyanakkor nincs az a tanítás, amit ne lenne kész feláldozni, csak hogy elérje politikai célját. Pályafutásának különböző pillanataiban ő maga adja fel Isten egy voltát és saját prófétai mivoltát”.³⁷

Manapság egyre több ember fordul az iszlám vallás felé. Így például 1970-ben Németországban 3 mecset volt, ma pedig már több mint 2200 mecset, illetve muzulmán imahely található. Ezek száma minden héten három újabbal gyarapszik.

„De ti a Szentet és az Igazat megtagadtátok, és azt kértétek, hogy egy gyilkost bocsásson szabadon a kedvetekért.”

Amikor a vietnámi háború tombolt, az európai városokban szinte szakadatlanul tüntettek a diákok. Hiszen annyi jogtalanság történt, amibe igazságszerető baloldali fiataljaink és felvilágosult szellemű polgártársaink nem tudtak beletörődni. Időközben „felszabadították” Vietnámot. Az ország egyetlen hatalmas koncentrációs táborra változott, és szemünk előtt játszódott le menekültek példátlan tragédiái. Ezek kockáztatták törékeny ladikokon a bizonytalan kimenetelű szökést ebből a kommunista országból. Az emberiség történetében még sohasem fordult elő, hogy egy országnak ilyen sok állampolgára próbált volna elmenekülni a tengeren.

A FAZ (Frankfurter Allgemeine Zeitung) 1978.

---

³⁷ *Encyclopedia of Religious and Ethics*, VIII/878

június 12-i számában a „Vietnámi foglyok jajkiáltása” cím alatt a következőket olvashattuk: „A 800 000-re becsült vietnámi fogoly közül 49 a Nemzetközi Vöröskereszthez és a nemzetközi közvéleményhez fordult azzal a kéréssel, hogy a lehető leggyorsabban küldjenek nekik méregkapszulákat, hogy véget vehessenek ’szenvedéseiknek és megaláztatásaiknak’. ’Segítsetek nekünk gyorsan meghalni’, könyörögtek a foglyok.” Bizonyára sokan emlékeznek még az „inkább holtan, mint vörösen” jelszóra.

Manapság miért nem látni tüntetéseket az emberi szabadságnak e szemtelen elnyomói ellen? Napjainkban miért nem vonulnak végig az utcákon (jogosan) felháborodott embertömegek? Az igazi ok egészen más, és egyúttal a terrorizmus valódi forrása is ez:

„De ti a Szentet és az Igazat megtagadtátok, és azt kértétek, hogy egy gyilkost bocsásson szabadon a kedvetekért.”

Kambodzsában világvégét idéző események játszódtak le a szemünk láttára. Iszonyatos méreteket öltöttek a borzalmak és tömegmészárlások. A kommunistákra szó szerint érvényes: „Ti ezt mondtátok: Szövetséget kötöttünk a halállal, és egyezségre léptünk a holtak hazájával... mert a hazugság lesz az oltalmunk, a hamisság a rejtekhelyünk” (Ézs 28,15). Trockij annak idején ezt írta egy magánjellelű levelében: „Lenin mesterien kihasználja párthívei butaságát és tudatlanságát. Szörnyű vitákat robbant ki közöttük, és a forradalmárokat arra ingerli, hogy egymásnak essenek. Bűnös és ostoba becsvágyától hajtva összeugrasztja őket, és így uralkodik rajtuk. A leninizmus egész rendszere hazugságokon és az igazság elferdítésén alapszik.”³⁸

---

³⁸ J. Fishman és J. Hutton: *Josef Sztálin magánélete*, Heyne kiadó, 51–52. o.

„**Bár a kommunisták Kambodzsában** megbocsátást és megbékélést ígértek, azonnal hozzáláttak a kormánycsapatok tisztikarának és a közigazgatás vezető erőinek likvidálásához. A tömegmészárlás olyan méreteket öltött, és a módszerek olyan elképesztően hasonlítottak egymásra, hogy semmi kétség nem maradt – Angka Loeu már jóval a háború befejezése előtt kitervelte... Míhelyt elvonultak a piszok- és porfelhők, a kommunisták kézigránátokat dobálták egy jajgató sebesültekből álló csoportra. A megcsonkított és vérző emberi testek némelyike még mindig ordított és mozgott. Egy pisztolyokkal felfegyverzett csapat vonult végig az emberi tetemekkel borított téren, „kegyelemlövéseket” osztogatva. Földgyalukkal három nagy kupacba tolták össze a holttesteket, és a trópusi napon átadták őket az enyészetnek... A városok elnéptelenedését és az első tömegmészárlásokat követően, az első éhínség kelles közepén az egyik Angka-Loeu vezető, Ieng Sary, külügyminiszterként elrepült az ENSZ közgyűlésének rendkívüli ülésére. New Yorkba érkezve így hengegett: 'Megtisztítottuk a városokat.' És amikor az ENSZ-ben felszólalt, a világ minden tájáról összesereglett küldöttek viharos tapsal jutalmazták.”³⁹

Hasonlóképpen viharos taps fogadta az UNO-ban Arafatnak, a PFSZ vezetőjének felszólalását, aki ráadásul zöld olajággal, a béke szimbólumával jelent meg.

„De ti a Szentet és az Igazat megtagadtátok, és azt kértétek, hogy egy gyilkost bocsásson szabadon a kedvetekért.”

Ha valóban volt okunk valaha lázadásra és tüntetésre, akkor a Kambodzsában történt kiáltó igazságtalanságok, valamint az emberi jogok és az emberi méltóság kegyetlen lábbal tiprása miatt. Ám az

---

³⁹ John Barron és Anthony Paul: *A mészárlás*, 117–119. és 315. o.

említett könyv 315. oldalán még ez áll: „Egyébként a világ majdnem olyan néma maradt, mint a kambodzsai városok kísérteties, porig rombolt maradványai. A világ egyetemlein nem tiltakoztak felháborodott diákok. Senki sem tüntetett a Pennsylvánia Avenue-n, a Champs-Eliséés-n vagy akár a Trafalgar Square-en, hogy felhívja a figyelmet arra, mit hozott a béke Kambodzsának. Nem hallatszott felháborodás moraja az amerikai kongresszusban, sem az új Kambodzsában eluralkodó 'korrupció' miatt!”

Miért nem látjuk manapság tüntetni marxistáinkat, baloldali szocialistáinkat, leninistáinkat, trockistáinkat és egyéb „üdvözítőket”, akik ennek az országnak a tragédiáját állítólag annyira szívükön viselik, és meg akarják szüntetni az emberek mindenféle elnyomását? Az igazi ok meglepően egyszerű: „Ti atyátoktól, az ördögtől származtok, és atyátok kívánságait akarjátok teljesíteni. Embergyilkos volt kezdettől fogva és nem állt meg az igazságban.” Baloldali rendszerváltóink az elmúlt évek eseményeinek tükrében valóban a történelem legrosszabb álszentjeinek bizonyultak.

Napjainkban évente harminc- és hatvanmillió között van azoknak a magzatoknak a száma, akiket abortusszal megölnek. A meg nem született kis lényeket kiszippantják, feldarabolják vagy szétmaratják. Bárhogyan hajtják is végre, az embrió pontosan érzékeli, mi történik vele. A sóoldattal végzett magzatelhajtás, a szétmaratás esetében órákig rúgkapál, mielőtt meghal.

„De ti a Szentet és az Igazat megtagadtátok (a keresztyén alapelveket sutba dobtátok), és azt kértétek (választottátok), hogy egy gyilkost bocsásson szabadon a kedvetekért.”

A genfi székhelyű Ökuméne dél-afrikai kommunista terrorszervezeteket finanszírozott. A fajgyűlölet elleni programra befolyt pénz oroszánrészt a

SWAPO kapta meg. Ennek a mozgalomnak az elhagyói bevallották, hogy semmi másról nem volt szó, mint gyilkosoknak nyújtott pénzügyi támogatásról. Hát ez nem kifejezetten az az igaz ürügy arra, hogy ezt támogassák az ökumenikus teológusok. A valódi okot egészen más síkon kell keresnünk: „De ti (a bibliakritika alapján) a Szentet és az Igazat megtagadtátok, és azt kértétek (finanszíroztátok), hogy egy gyilkost bocsásson szabadon a kedvetekért.”

Az Úr Jézus Isten üdvajánlata, Barabbás a Sátáné. Előbbit a saját Fia holttestén át adja Isten, míg a másikat sok-sok holttesten átgázolva ajánlja a Sátán.

Aki elutasítja Jézust, az felcseréli az Üdvözítőt a hóhérrel. Jézus Krisztus evangéliuma nem alternatíva, vagy megegyezési javaslat, hanem ultimátum. Életről vagy halálról van szó, áldásról vagy átokról, megmenekülésről vagy kárhozatról. Nincsen semleges zóna, nincs arany középút, és aki nem Jézus Krisztus mellett dönt, az máris ellene döntött: „Aki nincs velem, ellenem van, és aki nem gyűjt velem, tékozol” (Lk 11,23).

Amikor egy meg nem mentett ember elhagyja ezt a látható világot, azaz meghal, legkésőbb akkor tudomásul kell vennie, hogy kezdettől fogva az embergyilkos, a Sátán zsákmánya volt, és hogy valóban a saját hóhéra mellett döntött. Mózes azt mondja: „Előtökbe adtam az életet és a halált, az áldást és az átkot. Válaszd hát az életet” (5Móz 30,19). Az Úr Jézus életnek nevezi magát. Más szavakkal ez azt jelenti: „Döntsetek Jézus Krisztus mellett!” Adja Isten, hogy mindenki az örök életet válassza, és senki, aki ezt elolvassa, ne jusson szörnyű felismerésre a saját hóhéra oldalán.

Függelék

2001. szeptember 11.

New York, 2001. szeptember 10. A város szikrázik és lüktet az élettől 24 órán keresztül, és mindig maximális fordulatszámon pörög. New York reklámmedzsere megállapítja: „A város sohasem alszik.”

Az egykor számtalan bevándorló álma és rémálma, ma a pénzügyi és gazdasági élet virágzó metropolisza. Itt van az ENSZ székhelye, a felső tízezer találkozóhelye, és a művészet barátainak eldorádója. Ne felejtsük el azt sem, hogy egy óriási szórakoztató ipar központja. A sok látnivaló közül Manhattan városrész vitathatatlanul a legkedvesebb turisztikai célpont.

Ki ne ismerné – legalábbis neve alapján – a Wall Streetet, a Madison Square Gardent, a Rockefeller Centert és a Broadwayt. Manhattan tengerparti része előtt van egy kis sziget, azon áll a szimbolikus Szabadság-szobor. Éppen innen élvezhető legjobban a város sziluettje.

A legszembetűnőbb a World Trade Center két 417, ill. 415 méter magas, ezüstösen csillogó iker-tornya a maga 43 ezer ablakával. Felépítése hat évig tartott, és 1972-re készült el. Mindkét tornya 110 emeletes, és összesen 400 000 m² irodaterülettel rendelkezik 50 ezer ember számára, akik 103 lifttel jutnak el munkahelyükre. Itt, a WTC-ben van a székhelye 430 cégnek a világ 26 országából. A déli torony 107. emeletén van egy kilátóterasz, ahova naponta 80 ezer látogató érkezik. Innen nagyszerű a kilátás a városra, a kikötőre és a tengerre. A bejáratától speciális liftek röpitik fel a látogatókat 58 másodperc alatt. E néhány adat jól érzékelteti, hogy a World Trade Center gigantikus építmény. E két felhőkarcolón kívül még 5 további épület tartozik a

WTC-hez, köztük a 30 emeletes luxusszálloda és pénzügyi központ, a Marion Hotel.

Boston, Nemzetközi repülőtér, 2001. szeptember 11., szerda, 7 óra 58 perc, ill. 7 óra 59 perc: Két Boeing 767 típusú repülőgép száll fel teletankolva, hogy keresztülszelje az észak-amerikai kontinentst. Az egyik az United Airlines gépe, fedélzetén 56 utassal és 9 főnyi személyzettel, úticélja Los Angeles. A másik az American Airlines gépe, 81 utassal és 11 főnyi személyzettel, úticélja ugyanaz a repülőtér. Mindkét gép tankjában több mint 90 000 liter kerozin van.

Nem sokkal a start után a fedélzeten és a pilótafülkében elképzelhetetlen jelenetek játszódnak le. Repülőgép-eltérítők támadják meg a személyzetet, megfenyegetik az utasokat, és átveszik az irányítást. Rémület, halálfélelem lesz úrrá mindenkin. Aggódó kérdések hangzanak el: Mi az úticél?

Ezen a késő nyári reggelen csodálatosan kék ég ragyog a város fölött. A World Trade Center irodái kezdenek megtelni. A Marion Hotelből megérkeznek gyors lifttel az első vendégek a WTC tetején lévő előkelő étterembe. A földalatti és a taxik szakadatlanul szállítják az alkalmazottakat és az első turistákat.

Egy utasszállító repülőgép közeledik feltűnően alacsonyan, Manhattan horizontjának magasságában. *Pontosan 8 óra 45 perckor* megtörténik a felfoghatatlan: egy Boeing becsapódik az északi torony felső emeleteibe. Rakétaként, elképzelhetetlen lendülettel és a felrobbanó kerozin lángtengerétől körülvéve fűrődik be a toronykolosszusba. Az északi torony ég. Ennek a toronynak a tetején áll a hatalmas 110 méter magas antenna, amely hamarosan alig vehető ki a füstgomolyagban. A toronyban lévő emberek néhány másodpercre megbénultak az ijedtségtől. Azután minden villámgyorsan zajlik. A fülsiketítő rob-

banás, az égő kerozin szaga, a maró füst a túlsúfolt lépcsőházba hajtja az embereket. Lefelé, csak lefelé... Ekkor még szerencsétlenségükre, csak műszaki hiba okozta katasztrófára gondolnak...

„Véletlenül” dokumentumfilmek vannak a helyszínen, hogy filmet forgassanak a New York-i tűzoltóságról. Az ütközés felvétel közben történik. A csapat a helyszínen marad, és filmre rögzíti Manhattan iszonyatát. A kamerát az égő északi toronyra irányítják – és ekkor hirtelen felbukkan egy másik Boeing. *A pontos idő 9 óra 6 perc.* Megtörténik a borzalom. A gép túlméretezett rakétaként belecsapódik a déli toronyba. Itt is hatalmas robbanás hallatszik, lángok, gomolygó füst, por és törmelék mindenütt. Többé nem kétséges: ez nem szerencsétlenség, ez egy kitervelt ördögi terrorakció.

Ami a tornyokban és körülöttük történik, szavakkal alig írható le. A hivatásos tűzoltóság azonnal a helyszínen van. Vezetőjük az elsők között rohan az égő épületbe lámpákkal és gázálcokkal felszerelve. Elrohan az üvöltő emberek mellett, hogy feljusson a felső emeletekre. Bátor emberei követik. Biztonságba helyeznek néhány súlyos sérült és eszméletlen embert. Életüket kockáztatják mások életéért. Odakint izzó acéldarabok potyognak az égből, ezt követi az örvénylő műanyag maró és mérgező tűzhengere.

Pontosan 10 óra van. A déli torony összeomlik a füst, a por és a törmelék egyetlen hatalmas felhőjében. *10 óra 29 perc:* az északi torony sem áll már. Ezután a hatalmas lángtenger közepette egymás után dőlnek össze a WTC-hez tartozó környező épületek. A bátor és életüket nem kímélő tűzoltók közül 354-en lelik halálukat a házmagasságú törmelékhalom alatt, és velük együtt sokan mások. Összesen 2992 halottat kell megsiratni, köztük a két eltérített repülőgép utasait is. Ők mindnyájan egy alattomos, gyilkos és a gyűlölettől felszított támadás áldozatai.

Terrortámadásokról világszerte hallunk és látunk híreket. A repülőgépek becsapódása, a felesapó lánccok, a város felett gomolygó barna füst szinte valószínűtlennek tűnik. És az obeliszként égbenyúló tornyok összeomlása még egy horrorfilmrendező fantáziáját is felülmúlja. De ez nem a vak véletlen, hanem egy módszeres örültség műve volt. Hiszen a megtámadott épületek szimbólumtartalma aligha múltható felül. A WTC a pénz hatalmának és a csúcstechnika társadalmának a jelképe volt. Ugyanaznap *9 óra 40 perckor* hasonló támadás érte a Pentagon épületét is Washingtonban, amely súlyosan megsérült. A Védelmi Minisztérium, a katonai hatalom és fölény szimbóluma lángokban áll.

2001. szeptember 11-e kitörölhetetlen nyomot hagy maga után: ezen a világon semmi és senki nincs biztonságban, senki sem sérthetetlen. A civilizáció talaja, amelyen olyan biztosan mozgunk, alapjában véve nem vastagabb, mint egy törékeny jég-réteg egy mély óceán fölött. E nap óta világunk – jobban mondva világnézetünk – teljesen kifordult a megszokott kerékvágásból. Ezen események után valahogy minden megváltozott. A következményeket mindenki ismeri: csapatok és flottakötelékek felvonulása, bomba- és rakétatámadások, félelem az ABC fegyverektől. Nincs nyugalom Afganisztánban, sem Közel-Keleten, amely olyan, mint egy löporos hordó. Az egész földet elborítja a terror és a félelem. Nap mint nap gyilkosság és vérontás!

Kimondva vagy kimondatlanul felmerül a kérdés: Hol van Isten ebben a rémületben? Ez a kérdés azonban alapvetően helytelen. Hajlamosak vagyunk Istent vádolni, és közben elfelejtjük, hogy az ember bűnéről van szó. Olyan emberekről, akik tudatosan megvetik Őt és a parancsolatait. Olyanokról, akik egy pontosan kiszámított óriási logisztikai apparátussal hajtottak végre hidegvérű tömeggyilkosságot.

Isten ott van, de Ő nem oltja ki a félelmet, ezt az iszonyatot, amit az ellene lázadó teremtmények terveltek ki és hajtottak végre. Ő ott van a hívőkkel, akik halálfélelmükben hozzá kiáltanak. Nem hagyja magukra azokat, akik hozzá fordulnak. De azok is ott vannak, akik nem törődnek vele.

Isten ott van az emberek által szított, gyűlölet okozta minden könnycseppben és szenvedésben. Ott van mindazokban a nyomorúságokban, amelyeket az emberek egymásnak okoznak. Az is biztos, hogy Ő nem ezt akarta, de az embert nem robotnak vagy játékbábnak teremtette. Az ember szabad akarattal rendelkezik, és választhat az engedelmség vagy az engedetlenség között. De az ember – a Sától elcsábítva – elfordult Teremtójétől. Ezzel kezdődött el az egész emberi nyomorúság a bűnbeesés után. Az első emberpár legidősebb fia, Kain, már meggyilkolta öccsét... és minden békétlenség, viszály és gyilkosság oka az önzés, a gyűlölet és az irigység. Ez található meg a családokban, a nemzetek és a népek között.

A bűn következménye ma is ugyanaz: fájdalom, könny, nyomorúság, halál. De ami a legrosszabb, hogy a bűn elválaszt Istentől most és mindörökre. Isten szándéka azonban más volt, és más. 2001. szeptember 11-e előtt és utána sem akarja, hogy az emberek elvessenek, hogy örökre távol legyenek tőle. Ő szeret téged, ezért küldte el Fiát, Jézust a földre, aki helyetted halt meg a Golgota keresztyén, hogy kifizesse bűneid számláját.

Mindenkinek vannak bűnei. A Manhattanben történt szörnyűség elrettentő példa arra, hogy hová juttatta az embert a bűn. De Isten megadta a kiutat: *„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen” (Jn 3,16)*. Sokszor figyelmen kívül hagyjuk, hogy életünknek korlátai vannak,

hogy alá vagyunk vetve a mulandóságnak, és meg kell halnunk. Ezért mondja a zsoltáros: „*Taníts úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk!*” (Zsolt 90,12) Éveink napokból állnak össze, amelyek közül bármelyik lehet az utolsó. Minden emberi fáradozás és biztonság csupán szappanbuborék.

Több ezer New York-i ember számára hirtelen, váratlanul és iszonyatos formában érkezett el a vég. Isten ma még felajánlja a szabadulást és az örök életet. Ragadd meg ezt a kezet! Hogyan? Úgy, hogy megvallod neki bűneidet, és elfogadod hitben az Ő Fiát, Jézus Krisztust személyes Megváltódnak. Ő helyrehozza, ami tönkrement, és mindent újjáteremt. Nincs ennél fontosabb ebben az életben, hiszen élet-ről vagy halálról van szó. Ne menj el szeretete mellett, fogadd el Őt még ma!

F. K.

**Az EVANGÉLIUMI KIADÓ
1999-ben megjelent könyvei**

Martens, C.:	A kereszt alatt
Lohmann, I.:	Krisztus vagy én?
Bergmann, G.:	Jézus Krisztus, vagy Buddha, Mohamed, hinduizmus
Eareckson, J.:	Joni + Egy lépéssel tovább
Gooding, D.–Lennox, J.:	Keresztység: Illúziók vagy tények?
Johnson, R.:	Isten különmegbízottai
Holmes, F.:	R. C. Chapman élete
Basset, I.:	A bölcsesség gyermekei
Nee, W.:	Megtalálni az életet
MacDonald, W.:	Ezt tette Isten
Dönges, L.:	A tű foka
Schippers, W.:	A hajósgazda fia
Peters, B.:	Önkívületi állapot, eksztázis vagy önmagunk átadása?
Kugler, E.:	Isten tervei és az ember (kerülő)útjai
Gassmann, L.:	Az antropozófia keresztény szemmel
Vándor P.:	A Waldorf pedagógiáról
MacDonald, W.:	Amit a Biblia tanít
Lüscher, A.:	Üdvbizonyosság
Lüscher, A.:	Igazság és tévelygés
MacDonald, W.:	Milyen lesz majd a mennyben? Egy kis szív története
Müller György:	Tanács fiatal keresztényeknek
MacDonald, W.:	Van különbség!
Langhammer, J.:	Mit hoz a jövő?
Gooding, D.–Lennox, J.:	A keresztység meghatározása
Gooding, D.–Lennox, J.:	Kulcsfontosságú bibliai fogalmak

**Az EVANGÉLIUMI KIADÓ
2000-ben megjelent könyvei**

Rees, J.:	Longfield réme
Daniel, R. P.:	A bibliai prófécia magyarázata
Wilts, H.:	Bibliai családok
A prédikáló mosónő	
H. R.:	A halál után + „Kiválasztott magának már a világ teremtése előtt”
Ouweneel, W. J.:	Ha a vége jó, minden(ki) jó?
A. J.:	Fiatalokról szóló történetek a Bibliából
MacDonald, W.:	Újszövetségi Kommentár 1 (Máté–Róma)
Lüscher, A.:	Erőt ad a megfáradtnak Az élet vize Végy a teljességből
Dr. Erdélyi J.:	Természetgyógyászat az Ige mérlegén
Vogel, F.:	Találkozás Istennel – de hogyan? }
König, F.:	„Nincs különbség...” }
Az anyaság jutalma	
Bennett, R. A.:	Isten keresése – 2. bővített kiadás
Brinke, G. R.:	A túlvilágról
Bühne, W.:	Barátság, szerelem, szexualitás és Jézus Krisztus követése
Fleming, D.:	A keresztyének Bibliája
Fleming, D.:	A keresztyének hite
Fleming, D.:	A keresztyének Istene
Fleming, D.:	A keresztyének világa
Fleming, D.:	A keresztyének élete
Gitt, W.:	Idő és örökkévalóság
Gooding, D.:	A krisztusi hithez hűen
Gooding, D.–Lennox. J.:	Bibliai és etikai nevelés
Langhammer, J.:	„Szentek legyetek, mert én szent vagyok” + „Én vagyok az Úr, a te gyógyítód!”
Lámpás az úton	
Lutzer, E. W.:	Egy perccel a halál után

**Az EVANGÉLIUMI KIADÓ
2001-ben megjelent könyvei**

- Peters, B.: A nemzetek ideje
Remmers, A.: Istenfélően élni és a hitet megtartani
(1-2. Timóteus levél)
Schmidt-Schell, E.: Csak ne hinnél
Spurgeon, C. H.: Szántó János beszédei (egy vidám
földműves életbevágó tanácsai)
Steer, R.: Úton Hudson Taylорral
Vine, W. E.: A Rómaiakhoz írt levél
Wössner, P.: Tetovált és börtönviselt
Kausemann, J.: Vár Atyád szeretete
Schäfer von Reetniz, P.: Idők és jelek a XX. században
Gooding, D.–Lennox, J.: Küzdelem az élet értelméért
MacDonald, W.: Újszövetségi Kommentár I. és II.
kötet (Máté–Róma és 1Korintus–
Jelenések)
Mücher, W.: Az Úr ünnepei (3Mózes 23)
Wagner, G.: Dóra, gyere haza!
Wjst, W.: Efézus, egy nagyvárosi gyülekezet
felemelkedése és bukása
Grant, L. H.: Zakariás látomásai és az Úr Igéjének
a terhe
Gitt, M.: A róka nyomában és egyéb
állattörténetek
Brinke, G. R.: Jegyzetek Máté evangéliumához
Benoit de C.: Ez igaz! – és ezért mindenkinek
tudnia kell
Kamphuis, M.: Buddhista voltam
Lukátsi V.: A piros szíves ház

**Az EVANGÉLIUMI KIADÓ
2002-ben megjelent könyvei**

- Wagner, G.: István, tarts ki!
Behnam, A. B.: Mária, Jézus anyja
Currie, J. B.: Angyalok, amit a Biblia róluk tanít
Pace, E. J.: Evangéliumi beszélő képek
König, F.: Rólad van szó most
White, P.: A buyufa alatt (új kiadás)
Peters, B.: A Prédikátor könyve
Nee, W.: Hirdesd az Igét!
dr. Török– dr. Tóth T.: Természettudomány, világkép,
világnézet, istenhít
Spurgeon, C. H.: Mindig időszerű gondolatok
Hunt, D.: Megalkuvás nélküli evangélium
Müller Gy.: Igazi hit és imádság }
Vida S.: Morzsák az élet kenyereből }
MacDonald, W.: József Jézus előképe
Dixon, H.: Adj nekünk... örökséget
Hewitt, J. B.: Tanulmányok a bibliai kisprófétákról }
Jones, B.: Az Újszövetség történeti könyvei }
Stricker, A.: Alicia – AIDS és egy élet, mint egy
álom
Van Deursen, A.: A Biblia világa képekben
Schmidt–Schell, E.: S.O.S. Két fiú végveszélyben
Langhammer, J.: Példázatok, igaz történetek
Smith, H.: Isten Fia – valóban Isten és valóban
ember
Willis, G. C.: Unokáim szüleinek
Grant, F. W.: Mózes első könyve az Újszövetség
fényében
A kis csavargó
Al-Sain–Schrupp: Allahért harcoltam
Bunyan, J.: A szent háború

**Az EVANGÉLIUMI KIADÓ
2003-ban megjelent könyvei**

- Roy, K.: Napországban + Három barát
Junker, R.: Jézus, Darwin és a teremtés
Közelebb Hozzád! (áhítatos könyv)
Hählke, Ch.: A Tízparancsolat (kifestőkönyv)
Inrig, G.: A Bírák könyve
Gibson, O. J.: A keresztyén hit alapjainak
tanulmányozása – 2. kötet
Spurgeon, C. H.: 1500 bölcs gondolat
Mackintosh, C. H.: Te és a házadnépe
Tatford, F. A.: Jákób fiai
Schmidt-Eller, B.: Hannelore útja folytatódik
Spurgeon, C. H.: Elvégeztetett!
A zárba illő kulcs – 3. kötet
De Koning, Ger.: Amikor a szülők szenvednek...
A gyermekek a maguk útját járják }
Kuhley, H. J.: Elfeledkezett-e könyörölni Isten?
Mi a célod? – 3. kötet
Remmers, A.: A Biblia képei és szimbólumai
Boddenberg, D.: Kérdéseim – Isten válasza
Batten–Ham–Sarfati–Wieland–Gitt: Kérdések a kezdethez
Kausemann, J.: Sámson, Izráel bírása
Liebi, R.: Beteljesedett prófécia + Világtörté-
nelem Dániel próféta látomásában
Lüscher, A.: Boldogok, akik sírnak...
Langenberg, H.: A galatákhöz írt levél
Nem kímélték életüket
Saunders, J.: A maradék Isten házáért +
Dávid sátora
Roy, K.: Az újra megtalált paradicsom +
Végre otthon

Vajon van-e összefüggés a Biblia eszkatológikus kijelentései és napjaink bizonyos eseményei között? A visszajöveteléről tartott beszédében az Úr Jézus a következőket mondta: „...és pogányok tapossák Jeruzsálemet, amíg be nem telik a pogányok ideje”. 1967-ben, az immár legendássá vált hatnapos háborúban, Izrael évezredek után visszatért szent helyéhez. Ez időtájt zajlik le a nyugati világban a kulturális forradalom, és immár fogalomként emlegetik a 68-as nemzedéket. Véletlen-e ez vagy sem?

A szerző igyekszik felhívni a figyelmet arra, hogy hány irányzat bontakozott ki azokban az években, és ez milyen messzeható következményekkel járt. Vajon Isten Igéje nem ad-e nekünk több betekintést bizonyos eseményekbe, mint azt első ránézésre gondolnánk?